

DANES-PICTA.COM

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

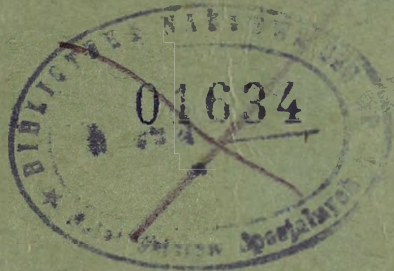
Konieczny skrypt - Maszynopis
(tytuł w wybranej literaturze)

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK

JAWNE

ASG WP wewn. 3792/84

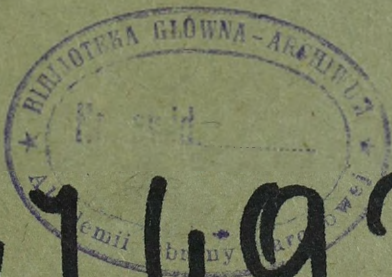
~~Do użytku~~
~~skrypcyjnego~~

Egz. nr 1

Płk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

ZABEZPIECZENIE TYŁOWE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ ODDZIAŁU LOTNICZEGO

Skrypt

47492

WARSZAWA

STYCZEŃ

1984

Colour Chart #13

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

DANES-PICTA.COM

Konieczny skrypt - Westwitslung
Chyba w sprawie...

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK**

JAWNE

ASG WP wewn. 3792/84

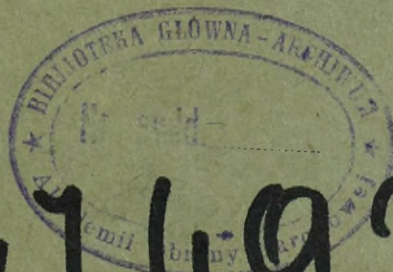
~~Do użytku~~
~~skrytu~~

Egz. nr 1

Płk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

ZABEZPIECZENIE TYŁOWE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ ODDZIAŁU LOTNICZEGO

Skrypt

47492

WARSZAWA

STYCZEN

1984

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK

PRZEKLASYFIKOWANO

ASG WP wewn. 3792/84

Protokół Nr 54305

JAWNE
~~Do użytku~~
~~specjalnego~~
Egz.nr... I

ZATWIERDZAM
SZEFA KATEDRY
TAKTYKI TYŁÓW WOJSK LOTNICZYCH I OPK

/-/ płk doc. dr hab. Mieczysław CHAMERA

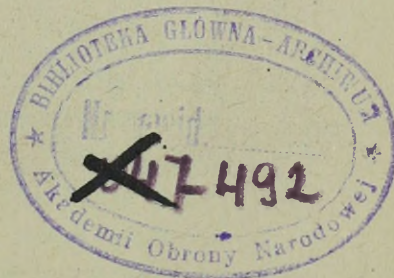
PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Płk dypl. mgr Witold BEDNARCZYK

ZABEZPIECZENIE TYŁOWE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ ODDZIAŁU LOTNICZEGO

Skrypt

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ	4
1. Charakterystyka gotowości bojowej	4
2. Rodzaje i charakterystyka stanów gotowości bojowej w oddziałach lotniczych oraz warunki ich osiągnięcia	6
3. Planowanie i organizacja procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w układzie sztab oddziału lotniczego - batalion zaopatrzenia	17
II. ISTOTA I TREŚĆ ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ	22
1. Pojęcie oraz rola zabezpieczenia tyłowego w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy	22
2. Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy	24
3. Rodzaje i treść przedsięwzięć zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy	25
III. WŁAŚCIWOŚCI OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ W ODDZIALE LOTNICZYM MAJĄCE BEZPOŚREDNI WPŁYW NA ZABEZPIECZENIE TYŁOWE	37
1. Podział sił i środków oddziału lotniczego na rzuty	37
2. Podstawowe normy czasowe osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy	39
3. Osiągnięcie gotowości bojowej nr 1 przez rzut bojowy	40
4. Osiągnięcie gotowości i właściwości formowania rzutów zabezpieczenia naziemnego	42
IV. SZKOLENIE I KONTROLA W ZAKRESIE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ	45
BIBLIOGRAFIA	50

W S T Ę P

Istotą sił zbrojnych, od zarania ich powstania jako zorganizowanej instytucji, jest obrona państwa przed agresją. Stąd też cała działalność wojsk w czasie pokoju sprowadza się do jednego, głównego celu - ciągłego doskonalenia i przygotowywania się do prowadzenia działań bojowych.

Nie ma na świecie państwa, które byłoby w stanie stale utrzymywać siły zbrojne w pełnej gotowości bojowej. Doskonalony jest natomiast wszędzie, do perfekcji, system osiągnięcia przez siły zbrojne pełnej gotowości bojowej.

W naszym wojsku obowiązuje czterostopniowy system gotowości bojowej: stała, podwyższona, zagrożenia wojennego i pełna gotowość bojowa. Stopnie tej gotowości wprowadzane są w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

W kompleksie całokształtu przedsięwzięć wchodzących w zakres zabezpieczenia osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez wojska, ważne miejsce zajmuje zabezpieczenie tyłowe, o czym traktuje ten skrypt.

Niniejszy skrypt przeznaczony jest głównie dla słuchaczy kursów zabezpieczenia wojsk lotniczych ASG WP. Zawiera podstawowe wiadomości z zakresu zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej oddziału lotniczego, w oparciu o które słuchacze mogą następnie, samodzielnie rozwiązywać te problemy.

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

1. Charakterystyka gotowości bojowej

Państwo, aby zachowało gotowość obronną, musi być zdolne do kompleksowego rozwinięcia sił i środków całego organizmu społeczno-państwowego.

Jedną z ważnych części składowych tego organizmu jest system gotowości bojowej sił zbrojnych.

"Gotowość bojowa jest to stan określający stopień przygotowania poszczególnych ogniw organizacyjnych i całości sił zbrojnych do podjęcia i kontynuowania nałożonych na nie zadań bojowych w skali i czasie określonym planami operacyjnymi /ze zdolnością uchylenia się przed zaskakującym uderzeniem przeciwnika włącznie/ zgodnie z przeznaczeniem danego rodzaju sił zbrojnych oraz wojsk i służb"^{1/}.

W sposób bardziej ogólny ujmując, można by stwierdzić, że gotowość bojowa jest kategorią charakteryzującą stan ilościowy i jakościowy sił zbrojnych, który pozwala na zorganizowane, sprawne i szybkie ich przejście ze stanu pokojowego w wojenny oraz na wykonanie postawionych im zadań bojowych.

W okresie pokojowym, w zależności od rodzaju lotnictwa, oddziały lotnicze mają określoną strukturę organizacyjną, zapewniającą zdolność do samodzielnego organizowania i wykonywania jednego lub kilku zadań taktycznych, zgodnie ze swoim przeznaczeniem.

Oddział lotniczy, realizując roczny plan szkolenia, w toku swej codziennej działalności utrzymuje równocześnie, wynikającą z potrzeb obronności kraju, zdolność do podjęcia i wykonywania zadań bojowych, w określonym czasie i miejscu. Czyli, stale zachowuje gotowość bojową.

Do głównych składników gotowości bojowej oddziału lotniczego należy zaliczyć:

- gotowość alarmową;
- gotowość mobilizacyjną;
- zdolność bojową.

Gotowość alarmowa - to zdolność oddziału do wykonania określonych zadań w trybie natychmiastowym, zarządzona umownym sygnałem lub rozkazem.

Polega ona na wykonaniu przez oddział przedsięwzięć określonych w planie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej i osiągnięciu gotowości do wykonania zadań bojowych, bez realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych.

1/ Podstawowe zasady utrzymania gotowości bojowej i mobilizacyjnej w siłach zbrojnych. Wyd. ASG, 1971.

Gotowość mobilizacyjna - to stopień przygotowania oddziału do jego przejścia ze struktury organizacyjnej i ukończenia czasu pokojowego, na strukturę organizacyjną i ukończenie czasu wojennego.

Zdolność bojowa - to zdolność oddziału wyrażająca się w jego możliwościach bojowych wykonania określonych zadań, niezależnie od pory doby, roku, warunków atmosferycznych i terenu, wynikająca ze struktury organizacyjnej, liczby i wartości żołnierzy, stanu techniki bojowej i materiałowo-technicznego zabezpieczenia.

Gotowość bojowa oddziału lotniczego, mimo iż jest stale doskonała, nie może być i nie jest zawsze jednakowa. Należy więc ją zawsze widzieć w ścisłym związku ze stojącymi przed oddziałem zadaniami i funkcjami wojsk lotniczych, w całości. Stąd też mówiąc o gotowości bojowej oddziału, należy mieć na uwadze jej poziom określony w stanach gotowości bojowej, w konkretnym czasie lub pewnym okresie. Wynika z tego, że poziom gotowości bojowej oddziału ulega zmianom, w zależności od potrzeb obronności kraju. Zakres tych zmian zawarty jest w dyrektywnych przedsięwzięciach, które oddział lotniczy realizuje, w ściśle określonym czasie. Najniższy poziom gotowości bojowej zawiera się w stałej gotowości bojowej, a najwyższy w pełnej gotowości bojowej. Pomiędzy tymi stanami są dwa stany pośrednie: podwyższona gotowość bojowa i gotowość bojowa zagrożenia wojennego.

Aktualnie wszystkie oddziały, związki taktyczne i operacyjne sił zbrojnych PRL obowiązują cztery stany gotowości bojowej:

- stan stałej gotowości bojowej;
- stan podwyższonej gotowości bojowej;
- stan gotowości bojowej zagrożenia wojennego;
- stan pełnej gotowości bojowej.

Przejście oddziału lotniczego z aktualnego do innego, z wymienionych, stanu gotowości bojowej, dokonuje się na podstawie rozkazów /zarządzeń/ przekazywanych dyżurnej służbie operacyjnej przy pomocy określonych sygnałów lub bezpośrednio dowódcy oddziału. Ustalony sygnał lub bezpośredni rozkaz, nakazuje realizację określonych przedsięwzięć zmierzających do osiągnięcia przez oddział lotniczy nakazanego stanu gotowości bojowej.

Realizacja, w ściśle określonej kolejności, miejscu i czasie przedsięwzięć nakazanych sygnałem, jest procesem osiągania zarządzonego stanu gotowości bojowej. Przechodzenie oddziału lotniczego ze stanu stałej gotowości bojowej do wyższych stanów gotowości bojowej może odbywać się stopniowo, do kolejnego, wyższego stanu lub bezpośrednio do stanu pełnej gotowości bojowej, z pominięciem stanów pośrednich. Sposób osiągania przez oddział lotniczy wyższych stanów gotowości bojowej przedstawia się w planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

2. Rodzaje i charakterystyka stanów gotowości bojowej w oddziałach lotniczych oraz warunki ich osiągnięcia

2.1. Stała gotowość bojowa /St.GB/

Oddział lotniczy w stanie stałej gotowości bojowej prowadzi codzienną, planową działalność szkoleniową, zachowując zdolność do wykonywania określonych zadań bojowych, a także do sprawnego przeprowadzenia mobilizacji.

Wydzielone siły i środki pełnią, zgodnie z planem, dyżury bojowe będąc gotowe do realizacji zadań w systemie OPK i na korzyść Marynarki Wojennej.

Zdolność do wykonywania określonych zadań osiąga się przez:

a/ pełnienie całodobowych dyżurów:

- na SD pułku - dyżurna służba operacyjna /DSO/;
- w rejonie zakwaterowania żołnierzy służby zasadniczej - oficer dyżurny oddziału i służba dyżurna w pododdziałach;
- na lotnisku zapasowym - służba dyżurna;

b/ utrzymywanie w miejscach pełnienia służb, dyżurnych środków łączności w gotowości do przyjęcia i przekazania sygnałów /rozkazów i zarządzeń/ oraz informacji operacyjnej;

c/ zapewnienie wysokiego poziomu przygotowania stanu osobowego oddziału, do wykonania przewidywanych zadań; utrzymanie co najmniej 50% stanu ewidencyjnego żołnierzy służby zasadniczej w rejonie ich zakwaterowania i 20% w obrębie garnizonu, z możliwością szybkiego przybycia do pododdziałów;

d/ utrzymanie w garnizonie personelu latającego, technicznego i zabezpieczającego w ilości umożliwiającej, po wprowadzeniu WSGB, osiągnięcie gotowości bojowej nr 1 przez co najmniej 1/3 sił w czasie 2 godzin, a pozostałych sił w czasie do 12 godzin;

e/ utrzymywanie w pełnej sprawności 80% stanu ewidencyjnego samolotów rozmieszczonych w schronach i obwałowaniach, w strefach rozśrodkowania oraz sprzętu technicznego, środków transportowych i wyposażenia;

f/ utrzymywanie lotniska stałego i zapasowego oraz urządzeń w gotowości eksploatacyjnej, nadzorowanie utrzymania drogowego odcinka lotniskowego /DOL/, w sprawności użytkowej;

g/ utrzymanie na lotnisku zapasowym niepełnej komendy lotniska zapasowego /NKLZ/;

h/ utrzymanie dyżurnych sił i środków do działań bojowych, zgodnie z wytycznymi dowódcy.

Zdolność do sprawnego przeprowadzenia mobilizacji zapewnia się przez:

- gromadzenie i utrzymywanie w sprawności technicznej i przydatności użytkowej sprzętu i materiałów, przeznaczonych do uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych;
- systematyczne prowadzenie szkoleń rezerw osobowych będących na przydziałach mobilizacyjnych oddziału;
- współdziałanie z terenowymi organami administracji państwowej, w zakresie jakościowego i terytorialnego uzupełnienia rezerw osobowych;
- utrzymanie wyposażenia punktu kontrolno-informacyjnego /PKI/, punktu przyjęcia i rozdziału środków transportowych /PRT/, pododdziałów lotnych punktów wyposażenia /PPW/, zespołu kierowania mobilizacyjnym rozwijaniem jednostki /ZK MRJ/ oraz pośrednich punktów zbiorów /PPZB/, w gotowości do ewakuacji.

2.2. Podwyższona gotowość bojowa /PdGB/

Wprowadzenie stanu podwyższonej gotowości bojowej /PdGB/ ma na celu przygotowanie oddziału do szybkiego osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej. Stan podwyższonej gotowości bojowej osiąga się w sposób skryty, bez ujawniania taktycznych celów jego wprowadzenia.

Oddział lotniczy, w stanie podwyższonej gotowości bojowej pozostaje w miejscu stałej dyslokacji i w rejonie pełnienia dyżurów bojowych oraz realizuje ustalone dla tego stanu przedsięwzięcia, podnoszące gotowość do wykonania zadań bojowych i mobilizacyjnych.

W celu podwyższenia zdolności oddziału lotniczego do wykonywania zadań bojowych realizuje się następujące przedsięwzięcia:

- wprowadza ciągłe dyżury zmian bojowych na SD oddziału oraz uruchamia nakazany system łączności;
- uzbraja samoloty i przygotowuje do użycia drugą jednostkę ognia konwencjonalnych środków rażenia;
- maskuje samoloty w strefach rozśrodkowania;
- osiąga przez 1/3 sił rzutu bojowego, gotowość bojową nr 2, w ciągu dwóch godzin^{2/}, a przez pozostałe siły, gotowości bojowej nr 3, w ciągu do 8-12 godzin;
- doprowadza uzbrojenie i sprzęt techniczny ZN do pełnej sprawności technicznej oraz załadowuje ruchome zapasy środków materiałowych na transport samochodowy, a także przygotowuje do załadowania środków rażenia i innego sprzętu przewidzianego do przerzutu transportem powietrznym;

2/ Normy te dotyczą oddziałów LM i LMB.

- sformowanie i przemieszczenie uzupełnienia komendy lotniska zapasowego /UKLZ/ na lotnisko zapasowe;

- osiągnięcie gotowości czołówki zabezpieczenia naziemnego do przemieszczenia na wskazane lotnisko operacyjne /zapasowe/ lub do rejonu alarmowego /bez formowania kolumny/;

- przygotowanie miejsc, a w miarę potrzeb skoszarowanie wydzielonej kadry zawodowej;

- realizacja /kolejno eskadrami/ szkolenia lotniczego.

W stanie podwyższonej gotowości bojowej, zasadniczym celem czynności dotyczących spraw mobilizacyjnych jest zapewnienie realizacji przedsięwzięć organizacyjnych podwyższających sprawność oddziału w zakresie szybkiego wykonania zadań mobilizacyjnych, w przypadku wprowadzenia odpowiedniego, wyższego stanu gotowości bojowej.

Do przedsięwzięć tych należą:

- zatrzymanie w jednostce żołnierzy rezerwy odbywających przeszkolenie oraz sprzętu pobranego z gospodarki narodowej, do czasu wydania decyzji przez Sztab Generalny WP;

- uaktualnienie dokumentacji mobilizacyjnej oraz sprecyzowanie czynności związanych z uzupełnieniem potrzeb mobilizacyjnych;

- uaktualnienie zapotrzebowań do Wojskowych Komend Uzupełnień /WKU/ na uzupełnienie braków w stanie osobowym czasu "P" /tzw. "vacatów"/ i zastąpienie żołnierzami rezerwy niewyszkolonych żołnierzy młodego rocznika /tzw. "nakładka"/;

- przygotowanie do rozwinięcia elementów bazy mobilizacyjnej /PKI, PRT, PPZb/;

- odwołanie, na zarządzenie szefa Sztabu Generalnego WP, żołnierzy przebywających poza jednostką;

- sprawdzenie gotowości sztabu i wydzielonego ze stanu osobowego oddziału ludzi do wykonania zadań mobilizacyjnych oraz gotowości zakładów pracy realizujących zadania i świadczenia na rzecz jednostki;

- przygotowanie magazynów do sprawnego wydania zapasów środków materiałowych i technicznych pododdziałom lub ich ewakuacji do rejonu alarmowego.

Czas realizacji wszystkich przedsięwzięć związanych z osiągnięciem podwyższonej gotowości bojowej nie może przekraczać 12 godz., z tym, że zasadnicze przedsięwzięcia realizuje się w czasie 4-6 godzin.

Po zrealizowaniu wszystkich przedsięwzięć, utrzymuje się osiągniętą przez pułk gotowość do wykonania określonych zadań bojowych, a przede wszystkim, do sprawnego przechodzenia i osiągnięcia kolejnych, wyższych stanów gotowości bojowej.

2.3. Gotowość bojowa zagrożenia wojennego /GBZW/

Gotowość bojowa zagrożenia wojennego jest to stan, w którym oddział lotniczy rozśrodkowuje się na lotnisku stałym, zapasowym i w rejonie alarmowym, osiągając gotowość do wykonania zadań bojowych.

Gotowość do wykonania zadań bojowych osiąga się przez:

- osiągnięcie gotowości bojowej nr 1 przez 1/3 sił rzutu bojowego, w czasie 2 godzin^{3/}, a pozostałych sił, w czasie do 8-12 godzin;
- rozwinięcie pełnego systemu łączności w przygotowanym i umocnionym SD, utrzymując środki łączności radiowej w reżimie pracy na nadawaniu ustalonym dla stanu stałej gotowości bojowej oddziału lotniczego;
- przygotowanie do użycia wszystkich rodzajów uzbrojenia i sprzętu technicznego;
- przemieszczenie I rzutu naziemnego zabezpieczenia do zapasowego lub /na zarządzenie wyższych przełożonych/ do zasadniczego rejonu alarmowego, z gotowością do wymarszu na wyznaczone lotnisko;
- rozśrodkowanie II rzutu naziemnego zabezpieczenia oraz ukrycie w rejonie lotniska składu osobowego i sprzętu nie biorącego udziału w obsłudze sprzętu bojowego;
- rozśrodkowanie rzutu bojowego /na rozkaz dowódcy WL/ na lotnisko zapasowe /DOL/ lub przebazowanie na inne wyznaczone lotnisko;
- wykonywanie lotów w ograniczonym zakresie, tylko w celu wznowienia i podtrzymania nawyków personelu latającego.

Jeśli chodzi o czynności mobilizacyjne, to celem ich, podczas osiągnięcia przez pułk stanu gotowości bojowej zagrożenia wojennego, jest pełne uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych oddziału lotniczego oraz innych jednostek z nim związanych i przewidzianych także do mobilizacyjnego rozwinięcia.

W tym stanie gotowości bojowej realizuje się w pułku następujące przedsięwzięcia mobilizacyjne:

- rozwija elementy bazy mobilizacyjnej: FKI, PRT, PKM;
- uzupełnia do etatów wojennych oddział lotniczy i jednostki /pododdziały/ mobilizowane przez ten oddział w tym stanie gotowości bojowej /w pierwszej kolejności powołanie uzupełnienia zasadniczego/;
- skierowanie do macierzystych WKU żołnierzy rezerwy odbywających szkolenie w oddziale, a nie będących na przydziałach mobilizacyjnych w tym oddziale;
- skierowanie kadry zawodowej i żołnierzy służby zasadniczej do in-

3/ Dotyczy oddziałów lotniczych biorących udział w odpiernaniu nalotów npla w systemie OPK. W przypadku osiągnięcia GBZW ze stanu PGB, czas osiągnięcia gotowości bojowej nr 1 dla całości rzutu bojowego wynosi 1,5 godziny.

nych jednostek, zgodnie z ich przydziałami mobilizacyjnymi /wydzielenie załączków/;

- uzupełnienie stanu osobowego do etatu "W";
- pobranie sprzętu i wyposażenia przechowywanego poza rejonem rozmieszczenia oddziału.

Po osiągnięciu stanu gotowości bojowej zagrożenia wojennego, oddział lotniczy osiąga pełną zdolność realizacji właściwych mu zadań.

GBZW może być wprowadzona ze stanu podwyższonej gotowości bojowej lub bezpośrednio ze stanu stałej gotowości bojowej. Każdorazowo wpływa to z określonej sytuacji polityczno-militarnej i wpływającego z tego zagrożenia. Jeśli stan GBZW został wprowadzony bezpośrednio ze stałej gotowości bojowej, realizuje się również wszystkie przedsięwzięcia dotyczące stanu podwyższonej gotowości bojowej.

2.4. Pełna gotowość bojowa /PłGB/

Pełna gotowość bojowa jest to stan, w którym oddział lotniczy dokonuje pełnego mobilizacyjnego rozwinięcia, w czasie ustalonym w planie mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału i osiąga najwyższą gotowość do wykonania zadań bojowych.

Oddział lotniczy stan pełnej gotowości bojowej osiąga, realizując, w nakazym czasie, przedsięwzięcia przewidziane przy osiąganiu niższych stanów gotowości bojowej, a ponadto:

a/ I rzut naziemnego zabezpieczenia przemieszcza się do zasadniczego rejonu alarmowego;

b/ pojazdy mechaniczne oznakowuje się według zasad obowiązujących w czasie "W";

c/ na rozkaz dowódcy wojsk lotniczych:

- rozérodkowuje się rzut bojowy na lotnisko zapasowe /DOL/ lub inne wyznaczone lotnisko;

- organizuje się rekonesans wyznaczonych dróg marszu dla rzutów naziemnego zabezpieczenia;

- przechodzi się na gospodarkę wojenną i wojenny system zaopatrywania;

- rozkonserwuje i uzbraja się samoloty stanowiące rezerwę;

- wykonuje się pełną rozbudowę inżynieryjną zasadniczego rejonu alarmowego i lotniska zapasowego.

Stan pełnej gotowości bojowej dla oddziału lotniczego może być wprowadzony po uprzednim osiągnięciu stanu podwyższonej gotowości bojowej lub stanu gotowości bojowej zagrożenia wojennego. Ma to miejsce wówczas, gdy np. sytuacja polityczno-militarna umożliwia stopniowe

przechodzenie wojsk w stan pełnej gotowości bojowej. W takiej sytuacji zadania w zakresie osiągnięcia WSGB przekazuje się dowódcy oddziału, w formie sygnałów nakazujących mu wykonanie kolejnych, określonych przedsięwzięć. Stwarza to dogodne warunki do maskowania wykonywanych czynności przy zachowaniu dotychczasowego trybu życia i szkolenia oddziału.

Wyższe stany gotowości bojowej wprowadza się rozkazem MON lub za - rządzeniem szefa Sztabu Generalnego WP. W sytuacjach wyjątkowych /np. zaskakujące uderzenie nieprzyjaciela/ stan pełnej gotowości bojowej wprowadza dowódca oddziału, nie czekając na rozkaz, o czym niezwłocznie składa meldunek przełożonemu.

2.5. Stopnie gotowości bojowej lotnictwa

Stopień gotowości bojowej oznacza poziom przygotowania pojedynczych /grup/ samolotów oraz określonych sił i środków zabezpieczenia, do wykonania przez nie określonych zadań bojowych.

Celem zapewnienia możliwości terminowego wykonania zadań i uniknięcia zaskoczenia ze strony przeciwnika, a także zbytecznego przemęczenia personelu latającego i zabezpieczającego, w lotnictwie obowiązują następujące stopnie gotowości bojowej:

- gotowość bojowa nr 1;
- gotowość bojowa nr 2;
- gotowość bojowa nr 3;
- gotowość bojowa nr 4.

Gotowość bojowa nr 1 - samoloty w pełni przygotowane do wylotu bojowego, z podłączonymi urządzeniami rozruchowymi. Piloci w kabinach, z pełnym wyposażeniem i znają zadania. Personel techniczny przy samolotach. Siły i środki dowodzenia oraz zabezpieczenia w gotowości do realizacji swoich czynności.

Gotowość bojowa nr 2 - samoloty w pełni przygotowane do wylotu bojowego, z podłączonymi urządzeniami rozruchowymi. Piloci przebywają w określonych pomieszczeniach, w pobliżu samolotów, będąc w ubiorach wysokościowych z rozpiętymi ściągaczami. Zadania postawione w sposób ogólny, a ich precyzowanie odbywa się przed zajęciem miejsc w kabine samolotu lub po starcie. Personel techniczny i zabezpieczający przy samolotach lub w określonym miejscu, w pobliżu samolotów. Środki dowodzenia sprawdzone i przygotowane do włączenia. Siły i środki zabezpieczenia na miejscach pracy gotowe do wykonywania zadań.

Gotowość bojowa nr 3 - samoloty w pełni przygotowane do wylotu bojowego, znajdują się w strefach rozśrodkowania lub określonym miejscu na lotnisku. Zadania postawione w sposób ogólny. Piloci i personel tech-

niczny przebywają na zajęciach w określonym rejonie, a po godzinach służbowych są skoszarowani w rejonie lotniska. Zmiana dyżurna SD, zespół kierowania lotami i obsługi środków dowodzenia oraz siły i środki zabezpieczenia przebywają na swoich stanowiskach pracy.

Gotowość bojowa nr 4 - samoloty przygotowane do podwieszania środków rażenia i załadowania amunicją oraz do wylotu, znajdują się w strefach rozśrodkowania. Piloci, personel techniczny i zabezpieczający przebywają w wyznaczonych do odpoczynku miejscach. Żołnierze zawodowi, poza godzinami służbowymi, przebywają w swoich mieszkaniach. Zmiana dyżurna SD i obsługi dowodzenia na swoich stanowiskach pracy.

W przypadku utrzymywania przez oddział lotniczy określonych sił w gotowości bojowej nr 1, a następnie ich wylotu, załogi zachowujące niższe stopnie gotowości bojowej przechodzą do wyższych bez dodatkowych zarządzeń.

2.6. Czynniki determinujące gotowość bojową

Proces osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddziały lotnicze jest zdeterminowany wieloma czynnikami, do których należy zaliczyć:

a/ Stan moralno-polityczny i dyscyplina

Powyższy czynnik, we współczesnych warunkach determinują takie dwa główne zagadnienia:

- destrukcyjny wpływ na psychikę żołnierzy możliwości użycia przez przeciwnika broni masowego rażenia;
- wysoki stopień napięcia psychicznego w wyniku trudnych, skomplikowanych sytuacji.

Wywiera to bezpośredni wpływ na stan moralno-polityczny i dyscyplinę wojsk.

Wysoki stan moralno-polityczny i dyscyplina wojsk oraz psychiczna odporność żołnierzy na oddziaływanie wrogiej propagandy przeciwnika, ułatwia w ogromnej mierze osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej przez wojska w ogóle. W odniesieniu do żołnierzy tyłów lotniczych ma to szczególne znaczenie, ze względu na fakt wykonywania zadań samodzielnie, względnie w małych zespołach, często poza pododdziałami i bez bezpośredniej łączności ze swoimi przełożonymi. Dlatego też dużej wagi nabiera sprawa kształtowania wysokiego stanu moralno-politycznego, dyscypliny i odporności żołnierzy na wrogą propagandę przeciwnika, przez wszystkich przełożonych, już w czasie pokoju.

b/ Poziom wykształcenia dowódców, sztabów i pozostałego stanu osobowego oddziału lotniczego, w zakresie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej

Czynnik ten wyrażany jest szeregiem zadań szkoleniowych wpływają - cych zdecydowanie na sprawne i terminowe osiągnięcie gotowości bojowej przez oddział lotniczy.

Stopień przygotowania dowództwa, sztabu i pozostałego stanu osobowego oddziału do osiągnięcia pełnej gotowości bojowej, należy trakto - wać jako jedno z zadań naczelných, w całokształcie przedsięwzięć. Do - bre przygotowanie teoretyczne oraz wyrobione praktyczne nawyki i umie - jętności w dowodzeniu oddziałem oraz wyćwiczone, poprzez treningi, czynności stanu osobowego jednostek, wpływają w sposób zasadniczy na sprawny i terminowy przebieg osiągnięcia wyższych stanów gotowości bo - jowej.

Sztab, jako organ dowodzenia i organizator szkolenia, powinien orga - nizować ciągle szkolenie i kontrolę przebiegu osiągnięcia gotowości bo - jowej oraz utrzymywać sprawność alarmową podległych pododdziałów i służb. Ważnym zagadnieniem ze strony sztabu, jest również utrzymanie kadry i stanu osobowego pododdziałów w ciągłej gotowości do osiągnię - cia określonego stanu gotowości bojowej.

c/ Organizacja i zabezpieczenie dowodzenia wojskami w procesie osiąga - nia wyższych stanów gotowości bojowej

Sprawne dowodzenie pododdziałami i służbami w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej ma zasadnicze znaczenie, szczególnie w początkowym okresie osiągnięcia danego stanu gotowości bojowej. Aby za - pewnić sprawne dowodzenie należy realizować szereg przedsięwzięć, jak:

- organizowanie punktów dowodzenia wyposażonych w odpowiednie środ - ki łączności;
- zbieranie i opracowywanie danych o sytuacji;
- bieżące informowanie przełożonych i podwładnych o sytuacji;
- podejmowanie odpowiednich decyzji i stawianie, w określonym czasie, zadań dowódcom pododdziałów i szefom służb;
- kontrola przygotowania pododdziałów i służb do wykonywania zadań.

d/ Sprawność powiadamiania i alarmowania

Na sprawność powiadamiania i alarmowania decydujący wpływ mają, między innymi:

- aktualność dokumentacji powiadamiania i alarmowania;
- właściwa organizacja pracy służb dyżurnych oraz ich wyposażenie w urządzenia powiadamiania i alarmowania;
- właściwy i sprawnie działający system powiadamiania i alarmowa - nia.

Dobrze zorganizowany system alarmowania i powiadamiania oraz utrzymanie go w pełnej gotowości i sprawności technicznej jest jednym z warunków sprawnego osiągnięcia WSGB. Jest to czynnik wpływający, przede wszystkim, na terminowe wprowadzenie do realizacji decyzji przełożonych oraz przekazania informacji określonym ogniom dowodzenia, na mocy których:

- rozpoczyna się realizację określonych zadań lub przedsięwzięć przygotowawczych;
- podwyższa się stan gotowości bojowej;
- zarządza się mobilizacyjne rozwinięcie sił i środków;
- ostrzega dowództwa, sztaby i pododdziały o zagrożeniu uderzeniami przeciwnika z powietrza.

e/ Poziom_wyszkolenia_bojowego,_politycznego_i_specjalistycznego

Wyszkolenie bojowe, polityczne i specjalistyczne stanu osobowego oddziału to decydujący czynnik o sprawnym osiągnięciu wyższych stanów gotowości bojowej i realizacji wszelkich zadań z tym związanych. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do żołnierzy tyłów oddziału lotniczego.

Żołnierze ci, jak już nadmieniano, zadania swoje wykonują przeważnie indywidualnie bądź w małych zespołach, obsługując coraz bardziej nowoczesny sprzęt i urządzenia techniczne, stąd muszą być do tego dobrze przygotowani.

f/ Stan_ukompletowania_i_wyposażenia_oddziału

Stan ukończenia oddziału lotniczego ma duży wpływ na osiągnięcie WSGB. Czym wyższy będzie stopień ukończenia tyłów oddziału, tym osiągnięcie WSGB będzie sprawniejsze, a czas realizacji poszczególnych zadań będzie krótszy.

Biorąc pod uwagę fakt, że tyły oddziału lotniczego równoległe z zabezpieczeniem osiągnięcia przez oddział WSGB, muszą zabezpieczać i inne zadania, jak np. działania bojowe pułku w systemie OPK, mobilizacyjne rozwinięcie jednostek uzupełnianych i nowo formowanych, wynika, że pododdziały i służby tylowe muszą posiadać wysoki stopień ukończenia.

g/ Stan_techiczny_sprzętu_i_urządzeń

Stan techniczny sprzętu będącego w wyposażeniu tyłów oddziału lotniczego, w dużym stopniu rzutuje na osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy. Sprzęt niesprawny technicznie nie przedstawia żadnej wartości użytkowej.

Stałą sprawność techniczną sprzętu można osiągnąć w wyniku utrzymania go w stałej gotowości eksploatacyjnej. Personel obsługujący

sprzęt, powinien go eksploatować zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokonując odpowiednich obsługa i napraw, w określonym czasie.

Służba samochodowa, w zakresie zapewnienia wysokiego stanu technicznego sprzętu mającego w swym wyposażeniu, ma szczególną rolę. Wykonanie zadań przewozowych oraz manewrowość oddziału uzależniona jest, przede wszystkim, od sprawności technicznej sprzętu samochodowego.

h/ Przygotowanie rejonów alarmowych

Rejony alarmowe należy wybierać na kierunkach przewidywanego użycia jednostek, w odległości 10-15 km od granicy, zwartej zabudowy garnizonu /w określonych sytuacjach odległość ta może być mniejsza, jednak nie mniej jak 5 km/. Odległość pomiędzy sąsiednimi rejonami alarmowymi poszczególnych jednostek nie powinna być mniejsza jak 5 km. Dla jednostek o niepełnych stanach, rejony alarmowe mogą być jednocześnie zapasowymi rejonami mobilizacji.

Jeśli chodzi o oddziały lotnicze, to mobilizację przeprowadza się w miejscach stałego zakwaterowania.

Rejony alarmowe powinny zapewnić:

- dobre warunki rozśrodkowania pododdziałów, sprzętu, pojazdów i środków materiałowych;
- dobre warunki ochrony, obrony i maskowania;
- możliwości podłączenia centrali telefonicznej jednostki do łączności stacjonarnej Ministerstwa łączności;
- dogodne warunki wyjścia na kierunek planowanych działań bojowych;
- możliwości zaopatrzenia w wodę;
- sprawny ruch pojazdów;
- sprawną realizację wszystkich czynności w zakresie osiągnięcia WSGB, a mobilizacji szczególnie.

Ważnym zagadnieniem jest bieżąca znajomość rejonów alarmowych, przez osoby do tego upoważnione.

1/ Wydzielenie lub przyjęcie ludzi i sprzętu, w ramach załączków wojennych oraz powołanie rezerwistów, środków transportowych i innych, z gospodarki narodowej

Zapoczątkowanie dowodzenia i kierowania, w odniesieniu do jednostek nowo formowanych, ma podstawowe znaczenie dla sprawnego i pełnego osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej przez te jednostki. W tym celu, sposób i terminy wydzielania i przyjęcia ludzi oraz sprzętu, w ramach załączków wojennych, muszą być jeszcze w czasie pokoju dokładnie zaplanowane, udokumentowane i w trakcie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej bezwzględnie realizowane.

W celu zapewnienia terminowego i pełnego stawiennictwa rezerw osobowych, transportu, transportu i maszyn inżynieryjno-budowlanych z gospodarki narodowej oraz ich sprawnego przyjęcia w jednostce, należy utrzymywać ścisłą współpracę, w tym zakresie, z terytorialnymi Wojskowymi Komendami Uzupełnień /WKU/. Od terminowego i pełnego przybycia rezerwistów oraz transportu i maszyn z gospodarki narodowej, zależy ukompletowanie oddziału oraz rozwinięcie prac w zakresie tyłowego zabezpieczenia osiągnięcia przez oddział WSGB.

j/ Warunki atmosferyczne, pora roku i doby

Warunki atmosferyczne, pora roku i doby mają również wpływ na przebieg osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy i zabezpieczenie tyłowe przedsięwzięć z tym związanych.

Organizacja i realizacja zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB w warunkach zimy, niskich temperatur, opadów deszczu i śniegu, będzie poważnie utrudniona. Warunki te uwydatnią się szczególnie, w przypadku realizacji przedsięwzięć w rejonach alarmowych.

Trudności w realizacji zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB w warunkach wymienionych wyżej, uwidoczniają się w postaci wielu utrudnień, do których można zaliczyć:

- utrudniony rozruch silników pojazdów samochodowych;
- utrudnione poruszenie się pojazdów samochodowych po zaśnieżonych i śliskich, względnie rozmiękłych drogach;
- ograniczone możliwości wykorzystania dróg;
- zmniejszenie prędkości poruszania się pojazdów samochodowych po drogach;
- możliwość zamarzania, względnie zamoknięcia środków materiałowych i urządzeń, co będzie niekorzystne;
- utrudniony czas realizacji wielu przedsięwzięć, realizowanych szczególnie na wolnym powietrzu.

Trudności te, w dużym stopniu wpłyną ujemnie na osiągnięcie WSGB przez oddział lotniczy. Aby ich uniknąć bądź ograniczyć do minimum ich ujemne skutki, dowódcy i szefowie służb tyłowych oddziału lotniczego, w okresie stałej gotowości bojowej powinni organizować i realizować następujące przedsięwzięcia:

- w określonym czasie przygotowywać pojazdy mechaniczne i wszelkiego rodzaju sprzęt techniczny do pracy w trudnych warunkach okresu jesienno-zimowego;
- gromadzić sprzęt i materiały do utrzymania dróg oraz pomieszczeń;
- posiadać odpowiednią ilość środków i materiałów do zabezpieczenia sprzętu oraz środków materiałowych przed ujemnym wpływem warunków atmosferycznych;

- szkolić stan osobowy w zakresie utrzymania i eksploatacji sprzętu technicznego oraz urządzeń w warunkach jesienno-zimowych;
- szkolić kierowców w zakresie umiejętnego eksploataowania pojazdów mechanicznych w warunkach jesienno-zimowych;
- przygotowywać w odpowiednim czasie, pomieszczenia do pracy w okresie zimy;
- terminowo wyposażać pododdziały w ciepłą odzież, obuwie, opał oraz środki zapobiegające odmrożeniom ciała;
- zaopatrywać pojazdy mechaniczne w płyny niezamarzające, odpowiednie oleje i smary odporne na niskie temperatury oraz środki ocieplające i do podgrzewania;

- terminowo oczyszczać ze śniegu wszystkie eksploatowane drogi.

Oprócz tego na sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB przez oddział lotniczy, duży wpływ mieć będą:

- zabezpieczenie tyłowe;
- obrona przeciwlotnicza;
- obrona przed bronią masowego rażenia;
- maskowanie;
- zabezpieczenie inżynieryjno-saperskie;
- ochrona i obrona naziemna rejonu zakwaterowania oddziału lotniczego.

Czynności wynikające z wymienionych przedsięwzięć praktycznie powinny mieć początek, w określonym zakresie, już w stałej gotowości bojowej, a w okresie osiągnięcia WSGB, realizowane w pełni w sposób kompleksowy.

3. Planowanie i organizacja procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w układzie sztab oddziału lotniczego - batalion zaopatrzenia

3.1. Dane wyjściowe do planowania osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej

W oddziale lotniczym wyższe stany gotowości bojowej osiąga się poprzez realizację przedsięwzięć zawartych w "Planie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej".

Podstawą osiągnięcia przez związki taktyczne, oddziały i inne jednostki wojsk lotniczych wyższych stanów gotowości bojowej jest rozkaz dowódcy wojsk lotniczych. Rozkaz taki zawiera zadania oraz normatywne ustalenia co do charakteru przedsięwzięć i czasu ich realizacji w poszczególnych stanach gotowości bojowej.

Wyższe stany gotowości bojowej mogą być wprowadzone dla oddziału lotniczego kolejno, w miarę narastania zagrożenia, aż do osiągnięcia

stanu pełnej gotowości bojowej lub z pominięciem niższych stanów gotowości bojowej. W drugim przypadku realizuje się także wszystkie przedsięwzięcia przewidziane dla niższych stanów gotowości bojowej.

Stan gotowości bojowej zagrożenia wojennego i stan pełnej gotowości bojowej osiąga się w trybie alarmowym, realizując jednocześnie przedsięwzięcia mobilizacyjne przewidziane dla danego stanu.

Stan podwyższonej gotowości bojowej osiąga się, z reguły, pod pozorem ćwiczeń, bez ogłaszania alarmu.

W oddziałach lotniczych WSGB wprowadza się dla całości sił i środków. Natomiast w określonym stanie gotowości bojowej część sił i środków oddziału może utrzymywać inny stopień gotowości bojowej niż pozostałe siły i środki oddziału lotniczego.

Podczas osiągnięcia WSGB oddział lotniczy wykorzystuje rejon stałego bazowania, rejony alarmowe, lotnisko zapasowe lub drogowy odcinek lotniskowy oraz doprowadzające do nich drogi. Wszystkie te elementy określa przełożony wyższego szczebla.

Podczas osiągnięcia WSGB oddziałem lotniczym dowodzi jego dowódca z punktów dowodzenia określonych przez przełożonych, a mianowicie:

a/ w stanie stałej gotowości bojowej - ze stacjonarnych punktów dowodzenia zorganizowanych w sztabach, portach lotniczych lub innych obiektach;

b/ w stanach: podwyższonej i zagrożenia wojennego - podobnie jak w stanie stałej gotowości bojowej, utrzymując całodobowe dyżury pełnych zmian bojowych;

c/ w stanie pełnej gotowości bojowej - z zapasowych stacjonarnych punktów dowodzenia rozmieszczonych w przygotowanych /umocnionych/ obiektach, utrzymując całodobowe dyżury pełnych zmian bojowych.

W wypadku zniszczenia wymienionych punktów dowodzenia, dowodzenie przejmuje punkt dowodzenia eskadry wyznaczonej przez dowódcę związku taktycznego.

Decydujący wpływ na sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB ma funkcjonalny system alarmowania, powiadamiania i ostrzegania, przy czym:

- alarmowanie - jest to natychmiastowe wprowadzenie w życie decyzji o osiągnięciu WSGB i ochronie wojsk przed uderzeniami, skażeniami promieniotwórczymi, chemicznymi i biologicznymi;

- powiadamianie - jest to przekazanie informacji z różnych zakresów, m.in. kierowania procesem osiągnięcia kolejnych stanów gotowości bojowej;

- ostrzeżenie - jest to przekazywanie informacji uprzedzającej o niebezpieczeństwie /napad z powietrza, obłok promieniotwórczy itp./.

W systemie alarmowania wykorzystuje się łączność stacjonarnych,

garnizonowych ośrodków alarmowania i powiadamiania /dublowaną gońcami/.

Właściwe funkcjonowanie systemu alarmowania i powiadamiania wojsk zapewnia dyżurna służba operacyjna /DSO/ poszczególnych ogniw dowodzenia. DSO oddziału lotniczego, z chwilą otrzymania /głównie przez wojskowe techniczne środki łączności/ sygnału na wprowadzenie określonego stanu gotowości bojowej, zapoczątkowuje oraz nadzoruje realizację przedsięwzięć ujętych w planie osiągnięcia WSGB, do czasu przybycia na SD dowódcy oddziału i rozpoczęcia działalności zmiany bojowej SD.

Oprócz rozkazu dowódcy wojsk lotniczych, który zawiera dane dotyczące całych wojsk lotniczych, na szczeblu oddziału lotniczego i batalionu zaopatrzenia podstawę planowania osiągnięcia WSGB stanowi:

- rozkaz dowódcy związku taktycznego dotyczący gotowości bojowej;
- wyciąg z planu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego dotyczący danego oddziału lotniczego;
- rozkazy, zarządzenia i wytyczne wyższych przełożonych w tym zakresie;
- obowiązujące instrukcje w zakresie osiągnięcia WSGB w siłach zbrojnych.

W opracowanej dokumentacji oddziału lotniczego i batalionu zaopatrzenia oraz pozostałych jednostek będących na zaopatrzeniu, powinny znaleźć odbicie wszelkie przedsięwzięcia z zakresu planowania procesu osiągnięcia WSGB. Forma i treść dokumentacji osiągnięcia WSGB powinny uwzględniać aktualną organizację oraz zadania oddziału. Dokumentacja ta powinna zapewniać praktyczną realizację zadań podczas osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy.

3.2. Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne na szczeblu oddziału lotniczego i batalionu zaopatrzenia

Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne jest jedną z zasadniczych części ogólnej działalności planistycznej procesu osiągnięcia WSGB oddziału lotniczego.

Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne na szczeblu oddziału lotniczego i batalionu zaopatrzenia obejmuje kilka etapów:

Etap I

a/ Szczegółowa analiza otrzymanych zadań w zakresie przedsięwzięć mobilizacyjnych:

- ocena warunków wykonania zadań;
- określenie i wydzielenie sił i środków oraz stworzenie optymalnych warunków przeprowadzenia mobilizacji;

- przygotowanie odpowiednich urządzeń i wyposażenia ułatwiającego realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych /wydzielenie sprzętu i środków do sprawnej pracy PKM, PKI, PRT i punktów indywidualnego wyposażenia/.

- b/ Udzielenie wytycznych oficerom odpowiedzialnym za rozwiązywanie poszczególnych zagadnień oraz opracowanie dokumentacji w zakresie:
- terminów i kolejności mobilizacyjnego rozwijania jednostek;
 - rodzajów i zakresów przedsięwzięć mobilizacyjnych w postaci konkretnych dokumentów planu mobilizacyjnego;
 - form współpracy szefów służb przy rozwiązywaniu poszczególnych zagadnień i dokumentów;
 - terminów zakończenia realizacji poszczególnych przedsięwzięć.

Etap II

- a/ Dokonanie naliczeń potrzeb rezerw osobowych.
- b/ Opracowanie zestawień i zapotrzebowań na żołnierzy rezerwy, środki transportowe i inne oraz świadczenia osobowe i rzeczowe.
- c/ Określenie i udokumentowanie potrzeb w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.
- d/ Wydzielenie sił i środków do zabezpieczenia działalności PKM, PKI, PRT i innych,

Etap III

- a/ Opracowanie dokumentacji materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.
- b/ Zgromadzenie i odpowiednie rozmieszczenie środków materiałowych utrzymywanych jako zapas nienaruszalny /ZN/.
- c/ Opracowanie dokumentów pracy partyjno-politycznej.
- d/ Opracowanie dokumentów finansowego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.

Etap IV

- a/ Powołanie na jednodniowe ćwiczenia wojskowe żołnierzy rezerwy w celu wydania umundurowania do domu dla mobilizacyjnego rzutu alarmowego oraz dopasowania umundurowania pozostałym rezerwistom będącym na przydziałach, zapoznanie ich z dowódcami, stanowiskami i rejonami rozmieszczenia pododdziałów.
- b/ Przeprowadzenie szkolenia żołnierzy wchodzących w skład grupy mobilizacyjnej.
- c/ Przeprowadzenie treningów rozwijania i pracy PKM, PKI, PRT i pododdziałowych punktów wyposażenia żołnierzy rezerwy.

Etap V

- a/ Planowanie i szkolenie żołnierzy rezerwy.
- b/ Prowadzenie treningów z kurierami wyznaczonymi do powoływania rezerwistów w ramach akcji kurierskiej jednostki wojskowej /AKJW/.
- c/ Bieżące uaktualnianie planu osiągnięcia WSGB i planu mobilizacyjnego.

3.3. Rola i zadania batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową

Jednym z podstawowych, ważnych czynników umożliwiających sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB, jest właściwe przygotowanie oraz utrzymanie sił i środków batalionu zaopatrzenia oddziału lotniczego w czasie pokoju, do zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB.

Rola i zadania batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową oddziału lotniczego, wynikają z przeznaczenia i organizacji batalionu zaopatrzenia w zakresie zabezpieczenia tyłowego oddziału lotniczego.

Zadania i przedsięwzięcia batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymywania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową, można podzielić na:

- zadania w zakresie planowania materiałowych potrzeb mobilizacyjnych;
- zadania szkoleniowe doskonalące kadrę w zakresie podnoszenia jej umiejętności teoretycznych i praktycznych, w dowodzeniu batalionem zaopatrzenia;
- zadania związane z gromadzeniem, przechowywaniem, konserwacją, wymianą i zaopatrywaniem pododdziałów w sprzęt i środki materiałowe przeznaczone do zabezpieczenia potrzeb bieżących i mobilizacyjnych;
- zadania związane z planowaniem procesu osiągnięcia WSGB, a w tym: planowanie organizacyjno-mobilizacyjne w zakresie opracowywania i uaktualniania planu mobilizacyjnego;
- utrzymanie lotniska zapasowego w stałej gotowości eksploatacyjnej;
- utrzymywanie na lotnisku zapasowym Niepełnej Komendy Lotniska Zapasowego /NKLZ/ oraz sprzętu i środków materiałowych w stałej eksploatacyjnej i użytkowej;
- utrzymanie w stałej gotowości do wymarszu czołówki zaopatrzenia oraz uzupełnienia komendy lotniska zapasowego /UKLZ/;
- materiałowo-techniczne i lotniskowe zabezpieczenie lotów.

Realizacja wymienionych zadań już w czasie stałej gotowości bojowej i przywiązywanie wagi ze strony całego personelu kierowniczego batalionu zaopatrzenia, stanowi gwarancję sprawnego i terminowego zabezpieczenia tyłowego procesu osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy.

II. ISTOTA I TREŚĆ ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

1. Pojęcie oraz rola zabezpieczenia tyłowego w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy

Przystępując do rozważań zagadnień na powyższy temat, trzeba wyjaśnić, jak należy rozumieć pojęcie "zabezpieczenie tyłowe osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej" oddziału lotniczego.

Przez pojęcie "zabezpieczenie tyłowe osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej" oddziału lotniczego należy rozumieć całokształt przedsięwzięć /konceptyjnych, planistycznych, organizacyjnych, szkoleniowych, mobilizacyjnych i zaopatrzeniowych/ realizowanych przez służby i pododdziały tyłowe, a także przez dowódcę i sztab oddziału, w zakresie organizacji tyłów, materiałowego, inżynieryjno-lotniskowego, technicznego, lotniskowo-technicznego, medycznego, gospodarczo-bytowego i innych, mających na celu pełne zabezpieczenie tego procesu.

Zabezpieczenie tyłowe, biorąc pod uwagę potrzeby i wymagania współczesnej armii, jest jednym z głównych czynników warunkującym działalność szkoleniową i gotowość bojową wojsk.

Za zabezpieczenie tyłowe w oddziale lotniczym /tak jak za całość spraw/ odpowiada dowódca oddziału. Głównym zaś organizatorem i wykonawcą przedsięwzięć i czynności z tym związanych, a w tym i zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB, jest batalion zaopatrzenia, który organizacyjnie wchodzi w czasie pokoju w skład pułku lotniczego i stanowi jego tyły.

Zabezpieczenie tyłowe, będąc częścią zabezpieczenia wojsk, charakteryzuje się pewnymi cechami, jak na przykład:

- przywiązanie systemu zabezpieczenia tyłowego do struktury organizacyjnej wojsk;
- szczebel nadrzędny jest odpowiedzialny za organizację zabezpieczenia tyłowego podległych szczebli;
- występowanie sił i środków, w postaci jednostek, pododdziałów, służb i elementów tyłowych oraz zapasów na wszystkich szczeblach dowodzenia /z wyjątkiem plutonu i drużyny/;
- dowodzenie /kierowanie/ tyłami przez dowódców w jednolitym procesie dowodzenia wojskami;
- organizacja zaopatrywania w oparciu o składy i bazy materiałowe;
- występowanie dwóch systemów zabezpieczenia tyłowego - stacjonarnego i polowego;
- występowanie dwóch pionów - kwatermistrzowskiego i technicznego.

Wszystko to wywiera wpływ na gotowość bojową. A gotowość bojowa oddziału lotniczego w poważnej mierze uzależniona jest od stopnia zorganizowania jego tyłów i ich zdolności do wykonywania różnorodnych, skomplikowanych i trudnych zadań zabezpieczenia tyłowego wszelkich przedsięwzięć oddziału.

Przed batalionem zaopatrzenia, w zakresie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB, stoją szczególnie trudne zadania. Wynika to z tego, że batalion zaopatrzenia musi przede wszystkim sam osiągnąć gotowość do działań, przy jednoczesnym zabezpieczeniu czynności organizacyjno-mobilizacyjnych realizowanych w ramach osiągnięcia WSGB przez pododdziały własne, pozostałe pododdziały pułku /oddziału/ lotniczego oraz inne jednostki i pododdziały będące na zaopatrzeniu w batalionie zaopatrzenia, a realizujące zadania mobilizacyjnego rozwinięcia.

W okresie osiągnięcia WSGB tyły oddziału lotniczego muszą wykonać cały szereg specyficznych i pracochłonnych czynności, takich jak: zapewnienie odpowiednich warunków w magazynach do masowego wydawania przechowywanych tam zapasów, dla pododdziałów, ewakuowania określonej części tych zapasów do rejonu alarmowego, przekazania obiektów koszarowych i magazynów, z pozostawionymi w nich środkami materiałowymi, dla KLS, przyjęcie z gospodarki narodowej pojazdów mechanicznych oraz przyjęcie i zabezpieczenie materiałowe, medyczne i gospodarczo-bytowe żołnierzy rezerwy.

Celem usprawnienia i przyspieszenia procesu osiągnięcia WSGB, należy wykonywać jeszcze w stanie stałej gotowości bojowej takie czynności, jak: utrzymywanie zapasów umundurowania, przygotowywanie i utrzymywanie warunków do sprawnego zdjęcia i wydania pododdziałom sprzętu i materiałów "ZN" oraz zdjęcia z konserwacji stałej i czasowej pojazdów mechanicznych użytku bieżącego, obowiązkowe tankowanie pojazdów mechanicznych po zakończeniu ich pracy, zgromadzenie i przygotowanie sprzętu i środków żywnościowych niezbędnych do wyżywienia żołnierzy rezerwy, uaktualnienie planu osiągnięcia WSGB. Sprzęt i materiały przeznaczone do wydawania pododdziałom w trakcie osiągnięcia WSGB, należy jeszcze w czasie stałej gotowości bojowej układać i kompletować tak, aby po zarządzeniu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej załadunek na środki transportowe mógł przebiegać sprawnie i szybko. Powinny być stworzone warunki do zorganizowania kilku punktów wydawania, aby załadunek środków materiałowych na transport odbywał się w jak najkrótszym czasie.

Rola zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB nie kończy się jednak na wymienionych wyżej problemach. W całości tego procesu ważne są wszystkie przedsięwzięcia realizowane kompleksowo, których to realizacja powinna mieć odbicie w planie osiągnięcia WSGB.

2. Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy

Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB ma na celu ogólnie biorąc, określenie potrzeb w tym zakresie, możliwości ich zabezpieczenia i źródeł zaopatrywania. Ustalenie potrzeb, możliwości ich pokrycia i źródeł zaopatrywania następuje w trakcie planowania zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB, w ścisłym współdziałaniu sztabu batalionu zaopatrzenia ze sztabem oddziału lotniczego.

Ogólne kierownictwo w zakresie planowania zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy, należy do:

- szefa sztabu oddziału lotniczego;
- zastępców dowódcy oddziału: ds. politycznych, technicznych i dowódcy batalionu łączności i UL, w zakresie sprzętu i materiałów będących w wyposażeniu podległych im służb i pododdziałów. Bezpośrednią rolę kierowniczą i organizatorską przy planowaniu zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB oddziału lotniczego spełnia dowódca batalionu zaopatrzenia, a podlegli jemu szefowie służb i dowódcy pododdziałów wchodzących w skład batalionu spełniają rolę wykonawczą.

Planując zabezpieczenie tyłowe osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy, należy ściśle ustalać potrzeby w tym zakresie dla:

- pododdziałów własnych /istniejących w czasie pokoju/;
- pododdziałów będących na zaopatrzeniu;
- oddziałów i pododdziałów mobilizowanych.

Za podstawę do planowania zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy służą następujące dokumenty i dane:

- zadania mobilizacyjne;
- etaty czasu pokojowego i wojennego;
- tabele i normy należności;
- wytyczne przełożonych /dotyczy to głównie przełożonych po linii mobilizacji/ w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB;
- plan przydziałów gospodarczych;
- załączki wojenne /wydzielone lub otrzymywane/;
- posiadane ilości sprzętu i materiałów użytku bieżącego /UB/;
- posiadane ilości sprzętu i materiałów zapasu nienaruszalnego /ZN/;
- przewidziane uzupełnienie sprzętu i materiałów z innych źródeł /na podstawie asygnat i zleceń bezterminowych/;
- uzupełnienie środków transportowych i maszyn inżynieryjno-budowlanych z gospodarki narodowej;

- ilości sprzętu i materiałów podlegających przekazaniu innym jednostkom w czasie osiągnięcia WSGB.

Środki materiałowe przeznaczone do zaspokojenia potrzeb procesu osiągnięcia WSGB gromadzi się już w okresie pokoju, a ich ewentualne uzupełnienie następuje podczas osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej /poprzez poszczególne, pośrednie stany gotowości bojowej lub bezpośrednio/ w zależności od sytuacji.

Sprawne, szybkie i terminowe osiągnięcie pełnej gotowości bojowej zależy m.in. od prawidłowego urzutowania zapasów środków materiałowych, a także od stanu technicznego i użytkowego sprzętu i materiałów zgromadzonych w magazynach batalionu zaopatrzenia oraz będących w bieżącym użytkowaniu.

Zapasy środków materiałowych i sprzętu do zabezpieczenia potrzeb wynikających z osiągnięcia WSGB dzielą się na:

- zapasy użytku bieżącego /UB/;
- zapasy nienaruszalne /ZN/;
- zapasy niezniżalne;
- sprzęt i materiały z gospodarki narodowej.

Zapasy te nalicza się i gromadzi już w czasie pokoju, z wyjątkiem sprzętu i środków transportowych powszechnego użytku przewidzianych do uzupełnienia z gospodarki narodowej, zgodnie z planem.

W ogólnym procesie planowania zabezpieczenia tyłowego dowódca oddziału lotniczego oraz sztab i dowódca batalionu zaopatrzenia oraz jego sztab powinni mieć zawsze na uwadze sprawę osiągnięcia przez oddział WSGB. W czasie bieżącej działalności szkoleniowej, oddział lotniczy musi być w ciągłej gotowości do realizacji planu osiągnięcia WSGB, a batalion zaopatrzenia w gotowości do zabezpieczenia tyłowego tego procesu.

W tym zakresie nie może być nieporozumień.

3. Rodzaje i treść przedsięwzięć zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy

Zabezpieczenie tyłowe osiągnięcia WSGB ma zaspokoić wszelkie potrzeby oddziału lotniczego w tym zakresie oraz jednostek /pododdziałów/ nowo formowanych, z uwzględnieniem przedsięwzięć wynikających z przyjmowania żołnierzy rezerwy, sprzętu i transportu z gospodarki narodowej.

Realizują to jednostki mobilizujące własnymi siłami i środkami z tym, że kiedy jednostka mobilizująca nie jest oddziałem gospodarczym, wykorzystuje się do tego siły i środki oddziału, w którym jest ona na

zaopatrzeniu gospodarczym. Aby sprawnie i terminowo osiągnąć pełną gotowość bojową, wykorzystuje się w tym celu również siły i środki jednostek /pododdziałów/ mobilizowanych /w miarę ich mobilizowania/, poprzez angażowanie do czynności np.: lekarzy, kucharzy, kierowców i innych specjalistów oraz żołnierzy rezerwy do prostych prac, a także sprzętu technicznego i transportu. Oprócz tego należy wykorzystać świadczenia osobowe i rzeczowe z terytorialnych Wojskowych Komend Uzupelnień.

Środki materiałowe potrzebne do realizacji zabezpieczenia tyłowego samego procesu osiągnięcia WSGB czerpie się z zapasów bieżących, w składzie których to przewidziane są m.in. w tym celu zapasy niezniżalne, nie dopuszczając do naruszenia zapasów nienaruszalnych /ZN/ przeznaczonych dla jednostek /pododdziałów/ nowo formowanych na ich wyposażenie.

W zakres zabezpieczenia tyłowego procesu osiągnięcia WSGB wchodzi następujące treści /rodzaje zabezpieczenia/:

- zabezpieczenie materiałowe;
- zabezpieczenie techniczne;
- zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe;
- zabezpieczenie lotniskowo-techniczne;
- zabezpieczenie medyczne;
- zabezpieczenie gospodarczo-bytowe.

Przedsięwzięcia z zakresu zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB realizuje się w oddziale lotniczym i batalionie zaopatrzenia, z chwilą otrzymania odpowiedniego sygnału przez dyżurną służbę operacyjną.

3.1. Zabezpieczenie materiałowe

Zabezpieczenie materiałowe osiągnięcia WSGB jest to całokształt przedsięwzięć i czynności realizowanych przez batalion zaopatrzenia, mających na celu zabezpieczenie pod względem materiałowym, osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez oddział lotniczy /uwzględniając mobilizacyjne rozwinięcie/, zgodnie z planem osiągnięcia WSGB oraz zapewnienie mu możliwości prowadzenia działań bojowych.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia materiałowego mające wpływ na osiągnięcie WSGB wynikają z zadań, jakie tyły oddziału lotniczego wykonują w poszczególnych stanach gotowości bojowej;

W stanie stałej gotowości bojowej należy realizować:

- zadania związane z planowaniem materiałowym oraz bieżące uaktualnianie dokumentacji materiałowej;
- przedsięwzięcia związane z gromadzeniem, przechowywaniem oraz zaopatrywaniem w środki materiałowe;
- ciągle utrzymywanie na lotnisku zapasowym odpowiednich zapasów

środków materiałowych, niezbędnych do przyjęcia samolotów i odtworzenia ich gotowości bojowej:

- dowóz środków materiałowych ze źródeł zaopatrywania do magazynów batalionu zaopatrzenia oraz dostarczanie ich z magazynów głównych do pododdziałów, stref rozśrodkowania oraz na lotnisko zapasowe;

- konserwacja przechowywanych środków materiałowych i sprzętu jako zapas oraz ich odświeżanie;

- szkolenie stanu osobowego w zakresie znajomości i umiejętności realizacji zabezpieczenia materiałowego osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy.

W stanie podwyższonej gotowości bojowej, oprócz wymienionych przedsięwzięć z zakresu zabezpieczenia materiałowego, wykonuje się takie czynności, jak:

- uaktualnienie dokumentacji materiałowej, stosownie do wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej;

- przemieszczenie zapasów środków materiałowych na lotnisko zapasowe przez UKLZ, zgodnie z dokumentacją;

- sprawdzenie i przygotowanie wydzielonych środków materiałowych do czołówki zaopatrzenia /I rzutu N.Z./ z załadowaniem ich na transport samochodowy;

- przygotowanie umundurowania i żywności do wydawania jednostkom i pododdziałom;

- rozkonserwowanie sprzętu i materiałów.

W stanie zagrożenia wojennego, w zakresie zabezpieczenia materiałowego realizuje się ponadto:

- dalsze uaktualnienie dokumentacji materiałowej, w związku z wprowadzeniem stanu zagrożenia wojennego;

- bezpośrednie przygotowanie gospodarki rozliczeniowej do przejścia na wojenny system zaopatrywania;

- wydanie środków materiałowych i indywidualnego wyposażenia rezerwistów powołanych mobilizacyjnym rzutem alarmowym;

- dostarczenie środków materiałowych na lotnisko, w celu MTZ gotowości bojowej nr 1 wydzielonych sił rzutu bojowego oddziału lotniczego;

- przemieszczenie środków materiałowych w składzie I rzutu N.Z. zgodnie z dokumentacją do zapasowego lub /na rozkaz/ zasadniczego rejonu alarmowego;

- przygotowanie środków materiałowych do działań bojowych pułku w systemie GPK;

- bezpośrednie przygotowanie środków materiałowych /sprzętu i wyposażenia/ wydawanych w ramach mobilizacyjnego rozwinięcia /ZN/ oraz wydanie ich jednostkom i pododdziałom mobilizowanym w tym stanie gotowości bojowej;

- zabezpieczenie materiałowe rozwijanych elementów bazy mobilizacyjnej, jak: PKI, PRT, PKM.

Z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej dochodzą takie przedsięwzięcia w zakresie zabezpieczenia materiałowego, jak:

- zabezpieczenie materiałowe /MTZ/ działań bojowych oddziału w systemie OPK;

- realizacja zabezpieczenia materiałowego pełnego mobilizacyjnego rozwinięcia /zgodnie z planem mobilizacyjnym/;

- przekazanie nadwyżek środków materiałowych komendzie lotniska stałego /KLS/;

- kontrola realizacji zabezpieczenia materiałowego pododdziałów i służb.

Ważnym elementem zabezpieczenia materiałowego jest dowóz środków materiałowych z magazynów batalionu zaopatrzenia do pododdziałów, miejsc rozérodkowania pułku i rejonów alarmowych. Do tego celu wykorzystuje się transport samochodowy.

Sprawność i terminowość realizacji dowozu uzależniona jest od wielu czynników, a przede wszystkim od jego stanu ilościowego i technicznego oraz od właściwego planowania dowozu.

Za zaopatrywanie i dowóz odpowiedzialny jest dowódca batalionu zaopatrzenia w całości, a jego szefowie służb w podległych sobie pionach.

W zabezpieczeniu materiałowym osiągnięcia WSGB ważne miejsce zajmuje utrzymywanie już w czasie pokoju odpowiednich ilości środków materiałowych, jako zapasy nienaruszalne /ZN/.

Zapasy nienaruszalne środków materiałowych batalion zaopatrzenia powinien przechowywać w pomieszczeniach wydzielonych na ten cel w magazynach głównych. Zapasy te powinny być odpowiednio ułożone, skompletowane i oznakowane, w celu ich sprawnego wydania /ewakuacji/ z magazynów, a także zapewnienia dobrych warunków ich konserwacji oraz zachowania warunków przeciwpożarowych.

Poszczególne rodzaje środków materiałowych i sprzętu powinny być oznaczone też wg daty produkcji, a stąd z uwidocznieniem terminu wymiany. Szczególną uwagę w tym przypadku należy zwracać na materiały stawiające wysokie wymagania w zakresie przechowywania i o krótkich terminach magazynowania.

W każdym magazynie zapasów nienaruszalnych powinna się znajdować i być prowadzona: magazynowa książka ewidencji materiałów przechowywanych, książka ewidencji osób wchodzących do magazynu oraz książka założeń pokontrolnych. Te ostatnie dwie mogą być prowadzone razem wg odpowiednio opracowanych części i rubryk, jeśli jest spełniany cel, któremu mają służyć.

Naruszenie zapasów nienaruszalnych bez zezwolenia, może mieć miejsce jedynie w przypadku wymiany środków materiałowych i sprzętu na nowy /w ramach odświeżania zapasów/.

W celu zabezpieczenia ćwiczeń taktycznych z wojskami, w terenie, na użycie sprzętu będącego na "ZN" zezwolenie może wydać dowódca związku taktycznego. Fakt takiego zezwolenia umieszcza się w rozkazie dziennym oraz księżce okresowego zwalniania sprzętu i materiałów z "ZN".

Wydawanie oraz pobieranie środków materiałowych stanowiących zapas nienaruszalny, realizuje się w okresie osiągnięcia przez oddział lotniczy stanu pełnej gotowości bojowej. Odbywać się ono powinno zgodnie z opracowanym w tym zakresie przez oddział lotniczy /jako jednostka mobilizująca/ planem.

Podstawę do wydania stanowią asygnaty, przygotowane w tym celu już w czasie pokoju.

Evakuację sprzętu i materiałów z magazynów batalionu zaopatrzenia realizuje się zgodnie z opracowanym w tym zakresie planem, pamiętając, że:

- batalion zaopatrzenia pułku lotniczego powinien zachowywać stałą gotowość do natychmiastowego ewakuowania sprzętu i materiałów;

- w pierwszej kolejności należy ewakuować sprzęt i materiały stanowiące indywidualne wyposażenie żołnierzy i jedną rację żywności "P"

- w drugiej kolejności pozostały sprzęt i materiały;

- należy przewidzieć i zaplanować do ewakuacji odpowiednie środki transportowe, tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym oraz ludzi.

Jednym z ważniejszych przedsięwzięć z zakresu zabezpieczenia materiałowego, mających wpływ na osiągnięcie WSGB jest umundurowanie i żywienie żołnierzy rezerwy oraz zaopatrywanie pojazdów mechanicznych w mps.

Sprawne umundurowanie żołnierzy rezerwy podczas mobilizacji warunkuje: właściwe utrzymanie "ZN" umundurowania, właściwa organizacja wydawania tych zapasów z magazynów oraz właściwa organizacja i przebieg mundurowania.

Jeśli chodzi o ten ostatni warunek, to należy dążyć do tego, aby posiadać jak najwięcej kompletów umundurowania dopasowanego oraz utrzymywać je w wydzielonych pomieszczeniach. Należy przy tym nadmienić, że w zależności od warunków magazynowych poszczególnych jednostek różnie rozwiązywany jest problem przechowywania umundurowania przeznaczonego dla żołnierzy rezerwy. Dążyć należy, aby umundurowanie dopasowane uprzednio przez rezerwistów było odpowiednio zapakowane w workach i przechowywane w magazynkach pododdziałów, do których będą kierowani żołnierze rezerwy. Czynności związane z umundurowaniem żołnierzy re -

zerwy powinny przebiegać w pododdziałowych punktach indywidualnego wyposażenia pod nadzorem szefa pododdziału lub wyznaczonego do tego celu podoficera.

Żywnienie żołnierzy w okresie osiągnięcia WSGB organizuje się na zasadach i wg należności okresu "P". Żołnierzom rezerwy przybywającym do jednostki wydaje się w pierwszej kolejności żywność w postaci suchej należności, w celu zaspokojenia ich potrzeb do czasu zorganizowania normalnych, gotowanych posiłków. Do przygotowania posiłków w razie potrzeby, a szczególnie w przypadku osiągnięcia WSGB w rejonach alarmowych, wykorzystuje się kuchnie polowe. Suchą należność żywnościową należy wydawać żołnierzom rezerwy w punktach wydawania żywności przy PKI, a żołnierzom rezerwy - kierowcom przy PRT.

Żywnienie stanu osobowego w okresie osiągnięcia WSGB realizuje się w oparciu o zapasy użytku bieżącego. Nie wolno do tego celu wykorzystywać zapasów nienaruszalnych /ZN/.

Zaopatrywanie pojazdów mechanicznych w mps ma charakter doraźny i dotyczy odtwarzania zapasów mps zużywanych na przewóz środków materiałowych i żołnierzy rezerwy do pododdziałów i rejonów alarmowych. Uzupełnianie paliwa w pojazdach mechanicznych przybywających z gospodarki narodowej, odbywa się w punktach tankowania organizowanych przy stacjach i magazynach mps lub też w ruchomych punktach uzupełniania paliw, przy pomocy dystrybutorów paliw stałych i ruchomych.

3.2. Zabezpieczenie techniczne

Zabezpieczenie techniczne obejmuje całokształt przedsięwzięć mających na celu utrzymanie sprzętu wojskowego w stałej sprawności technicznej.

Do przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego mających wpływ na proces osiągnięcia WSGB można zaliczyć:

- organizację prawidłowej eksploatacji techniki lotniczej, pojazdów mechanicznych oraz środków obsługi naziemnej samolotów;
- organizację i realizację remontów uszkodzonego sprzętu technicznego;
- dokonywanie przeglądów i obsług technicznych samolotów, pojazdów mechanicznych i pozostałego sprzętu;
- pomoc techniczną samolotom w wypadku ich awarii i przymusowego lądowania.

Wymienione przedsięwzięcia realizowane są we wszystkich stanach gotowości bojowej z tym, że zakres wykonywanych czynności w poszczególnych stanach będzie się różnił.

W okresie stałej gotowości bojowej pułk lotniczy i batalion zaopatrzenia realizuje szereg przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego związanych z utrzymaniem i doskonaleniem stanu stałej gotowości bojowej. W okresach wzrostu napięcia w sytuacji międzynarodowej, oddział lotniczy może otrzymać sygnał do realizacji wynikających z planu przedsięwzięć przygotowawczych do sprawnego osiągnięcia WSGB.

Do przedsięwzięć tych należą:

- dokonanie przeglądu stanu sprawności technicznej sprzętu bojowego, pojazdów mechanicznych i innego sprzętu technicznego;
- zdjęcie z czasowej konserwacji pojazdów mechanicznych użytku bieżącego;
- przyspieszenie remontów pojazdów mechanicznych;
- uaktualnienie protokołów na przekazanie pozostawionego sprzętu technicznego i urządzeń. Wykonanie tych przedsięwzięć w tym okresie ma decydujący wpływ na skrócenie czasu osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy.

Realizacja przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego w stanie stałej gotowości bojowej mieści się w ramach bieżącej działalności służby inżynierijno-lotniczej i batalionu zaopatrzenia oddziału lotniczego i nacelowana jest na zabezpieczenie procesu szkolenia. Z chwilą wprowadzenia dla oddziału stanu podwyższonej gotowości należy oprócz ww. przedsięwzięć wykonać:

- wszystkie czynności przygotowawcze umożliwiające szybkie zdjęcie z konserwacji pojazdów mechanicznych "ZN" i przygotowanie ich do eksploatacji oraz zdjęcie z konserwacji określonych pojazdów;
- czynności przygotowawcze do rozwinięcia elementów przyjęcia transportu z gospodarki narodowej;
- rozkonserwowanie określonych kompletów sprzętu uzbrojenia oraz osiągnięcie gotowości do rozkonserwowania całości tego sprzętu;
- przygotowanie środków zabezpieczenia lotniskowo-technicznego do zabezpieczenia działań bojowych pułku w systemie OPK.

W tym stanie gotowości bojowej na plan pierwszy wysuwają się obsługi techniczne prowadzone przez kierowców i parkową stację obsługi /PSO/. Nie powinno się kierować /w tym czasie/ pojazdów do planowanych remontów, a jedynie usuwa się jak najszybciej podstawowe uszkodzenia. Remonty natomiast realizuje się po osiągnięciu przez oddział lotniczy pełnej gotowości bojowej.

Chodzi w tym wypadku o jak najszybsze osiągnięcie przez oddział lotniczy pełnej gotowości bojowej, stąd przedsięwzięcia remontowe należy realizować w następnej kolejności. W tej sytuacji należy kierować się zasadą, że transport wymagający obsługi technicznej OT-2 i naprawy bieżącej powinno się przydzielać do II rzutu naziemnego zabezpieczenia.

Natomiast pojazdy mechaniczne oraz inny sprzęt otrzymywany z gospodarki narodowej, a także będący w jednostce, a charakteryzujący się gorszymi parametrami lub mający mniejszy zapas kilometrów /mtg/ do kolejnego remontu, pozostawiać w składzie KLS.

W okresie osiągnięcia stanu zagrożenia wojennego należy realizować ponadto takie główne przedsięwzięcia, jak:

- zdjęcie z konserwacji całości sprzętu technicznego i pojazdów mechanicznych i przygotowanie do eksploatacji;
- rozwinięcie elementów przyjęcia pojazdów mechanicznych z gospodarki narodowej /FRT/ w ramach mobilizacyjnego rozwinięcia i przygotowanie ich do pracy;
- rozkonserwowanie całości sprzętu uzbrojenia i amunicji;
- rozwinięcie środków lotniskowo-technicznego zabezpieczenia i osiągnięcie gotowości do zabezpieczenia działań bojowych pułku w systemie OPK;
- osiągnięcie przez pluton remontu pojazdów kołowych oraz przez wydzielone siły i środki technicznego zamykania kolumn, gotowości do pracy w warunkach polowych.

W okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej bardzo ważnym zadaniem jest przyjęcie przez PRT pojazdów mechanicznych z gospodarki narodowej.

W PRT odbywa się wstępny przegląd przybywających z gospodarki narodowej pojazdów mechanicznych. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek usterek, pojazdy te należy kierować do PSO celem usunięcia usterek. W PRT odbywa się również przystosowanie pojazdów mechanicznych do eksploatacji w wojsku /umieszczanie numerów rejestracyjnych i inne znakowanie, wyposażenie w przewidziany sprzęt saperski itp./.

Osiągnięcie pełnej gotowości bojowej oddziału lotniczego zależy również od wysokiej sprawności techniki lotniczej /samolotów, śmigłowców, silników lotniczych, uzbrojenia lotniczego, agregatów itp./. Zapewnia ją sprawna obsługa techniczna i naprawy organizowane i realizowane siłami służby inżynieryjno-lotniczej przy udziale służb technicznych batalionu zaopatrzenia.

3.3. Zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe

Zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe obejmuje przygotowanie i utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej lotniska stałego i zapasowego, celem zapewnienia dogodnych warunków bazowania i prowadzenia działań bojowych przez oddział lotniczy.

W okresie osiągnięcia WSGB w tym zakresie realizowane są następujące przedsięwzięcia:

- utrzymanie w stałej sprawności eksploatacyjnej drogi startowej /DS/, dróg kołowania, dróg wewnątrzlotniskowych i dojazdowych do lotniska:

- rozbudowa inżynieryjna lotniska;
- maskowanie lotniska.

W pierwszej kolejności realizuje się przedsięwzięcia związane z rozbudową inżynieryjną lotniska oraz maskowania, a następnie przedsięwzięcia związane z utrzymaniem DS i dróg wewnątrzlotniskowych.

Na lotniskach zapasowych rozbudowa inżynieryjna wykonywana jest tylko częściowo. Rozwijanie tej rozbudowy przewidziane jest przez I rzut zabezpieczenia naziemnego, jeśli na to lotnisko przybędzie. W ramach rozbudowy inżynieryjnej na lotniskach zapasowych przewiduje się tylko: przygotowanie stoisk dla samolotów /jeśli nie będą wcześniej przygotowane/, wykonanie ukryć dla ludzi i sprzętu, rozbudowę inżynieryjną obrony naziemnej lotniska oraz maskowanie.

Wynika to z możliwości sił i środków oddziału lotniczego w tym zakresie i w tym czasie.

3.4. Zabezpieczenie lotniskowo-techniczne

Zabezpieczenie lotniskowo-techniczne obejmuje zespół przedsięwzięć i czynności wykonywanych bezpośrednio na lotnisku w zakresie bezpośredniego przygotowania i obsługi samolotów oddziału lotniczego podczas lotów.

W zakres zabezpieczenia lotniskowo-technicznego wchodzi przedsięwzięcia:

- przygotowanie do lotów oraz utrzymanie w należytym stanie eksploatacyjnym lotnisk i urządzeń lotniskowych;
- dostarczanie do samolotów amunicji, mps, gazów sprężonych, energii elektrycznej i innych niezbędnych środków materiałowych;
- obsługa lotów transportem samochodowym i specjalnym oraz naziemnymi środkami łączności i UL;
- obsługa meteorologiczna i startowa lotów;
- udzielenie pomocy technicznej samolotom /śmigłowcom/, które uległy awarii i przymusowo lądowały;
- żywienie personelu latającego i technicznego na lotnisku podczas lotów;

- zabezpieczenie medyczne lotów;
- zabezpieczenie lotów pod względem ppoż;
- ochrona i obrona naziemna startu i lotniska podczas wykonywania lotów.

Wymienione przedsięwzięcia realizowane są we wszystkich stanach

gotowości bojowej siłami i środkami batalionu zaopatrzenia, wspólnie ze służbą inżynieryjno-lotniczą oraz batalionem łączności i UL.

W stanie stałej gotowości bojowej działalność szkoleniową oddziału lotniczego zabezpiecza się wszystkimi siłami i środkami przeznaczonymi do tego celu. Wtedy pierwszoplanowym zadaniem zabezpieczenia lotnisko-wo-technicznego jest zapewnienie ciągłości procesu szkolenia bojowego pułku. Z chwilą wprowadzenia podwyższonej gotowości bojowej oraz stanu zagrożenia wojennego realizuje się szereg dodatkowych przedsięwzięć wynikających z planu osiągnięcia WSGB. Część sił i środków oddziału lotniczego, batalionu łączności i UL i batalionu zaopatrzenia będzie skierowana do wykonywania dodatkowych czynności wynikających z wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej, jak wydzielenie części sił i środków do KLZ, czołówki zaopatrzenia, I rzutu zabezpieczenia naziemnego, grupy mobilizacyjnej itp.

W okresie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej należy zwrócić szczególną uwagę na realizację przedsięwzięć związanych z doprowadzeniem całości pułku do gotowości bojowej nr 1 i utrzymanie go w gotowości do wykonywania zadań bojowych w systemie OPK. W okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej prowadzona jest pełna mobilizacja /przyjmowanie rezerwistów i sprzętu z gospodarki narodowej, uruchomienie "ZN" itp./. W tej sytuacji w pierwszym okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej należy realizować przedsięwzięcia najważniejsze, rzutujące bezpośrednio na gotowość bojową oddziału. Na osiągnięcie przez niego gotowości do działań bojowych przedsięwzięcia te należy traktować jako pierwszoplanowe.

3.5. Zabezpieczenie medyczne

Zabezpieczenie medyczne obejmuje zespół czynności mających na celu utrzymanie odpowiedniego stanu zdrowia składu osobowego, udzielanie pomocy medycznej i leczenie porażonych i chorych.

Zabezpieczenie medyczne obejmuje również przedsięwzięcia związane z zaopatrywaniem w leki, krew i płyny krwiozastępcze, sprzęt medyczny oraz rozpoznanie medyczne, oświatę sanitarną i szkolenie w zakresie udzielania pierwszej pomocy medycznej.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia medycznego w oddziale lotniczym można podzielić na dwie grupy:

a/ grupa pierwsza - są to przedsięwzięcia o charakterze ogólnym, wykonywane we wszystkich rodzajach sił zbrojnych. Do takich zalicza się: udzielanie pomocy medycznej chorym i porażonym, leczenie ich na izbie chorych /jeśli czasookres leczenia nie przekracza 5-7 dni/ zau-

patrywanie w sprzęt medyczny, środki sanitarno-opatrunkowe itp.:

b/ druga grupa - są to przedsięwzięcia wykonywane w lotnictwie. Tutaj zaliczamy: profilaktykę, zgodnie ze wskazaniami komisji lotniczo-lekarskiej, w odniesieniu do personelu latającego, nadzór nad jego żywieniem i odpoczynkiem, utrzymywaniem kondycji psychofizycznej itp.

Zabezpieczenie medyczne w czasie stanu stałej gotowości bojowej /w czasie pokoju/ realizuje się siłami i środkami służby zdrowia batalionu/zaopatrzenia, garnizonowej służby zdrowia /jeśli w garnizonie jest więcej jednostek/ oraz przy wykorzystaniu rejonowych, okręgowych i centralnych przychodni i szpitali wojskowych, a także w niektórych przypadkach terenowych ośrodków cywilnej służby zdrowia. W okresie tym służba zdrowia oddziału lotniczego mająca swe miejsce w batalionie zaopatrzenia zapewnia należyty stan zdrowotny składu osobowego realizując przedsięwzięcia wymienione uprzednio.

W wyższych stanach gotowości bojowej /PdGB, GBZW/ służba zdrowia realizując przedsięwzięcia stałej gotowości bojowej, przeprowadza przegląd lekarski żołnierzy rezerwy /w odniesieniu do tych, którzy żądają/ powołanych mobilizacyjnym rzutem alarmowym. Uzupełnia i przygotowuje sprzęt i środki do poszczególnych rzutów naziemnych, przygotowuje się do realizacji wszystkich przedsięwzięć realizowanych w czasie mobilizacyjnego rozwinięcia i zabezpieczenia działań bojowych pułku. Zakres zabezpieczenia medycznego znacznie się rozszerzy z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej.

W okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej służba zdrowia zwraca szczególną uwagę na zabezpieczenie przyjęcia żołnierzy rezerwy. W tym celu przy PKI organizuje się punkt medyczny. Znajdujący się tam lekarz w przypadku zgłoszenia dolegliwości przez przybywających rezerwistów lub podejrzenia o jakąś chorobę, podejmuje czynności zgodnie z przepisami służby zdrowia.

Ze względu na konieczność szybkiego przeprowadzenia mobilizacji, nie dokonuje się pełnego przeglądu lekarskiego wszystkich rezerwistów, a tylko tego żądających, jak już nadmieniono.

Praca służby zdrowia w okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej, będzie się ponadto koncentrować na zabezpieczeniu działań bojowych pułku w systemie OPK /punkt pomocy medycznej lotniska i punkt transportu sanitarnego lotniska/ oraz zabezpieczeniu medycznym przemaszu I rzutu zabezpieczenia medycznego do rejonu alarmowego lub na nowe lotnisko.

W ramach realizacji zabezpieczenia medycznego żołnierzy chorych, wymagających leczenia do 5-7 dni kieruje się do izby chorych, a wymagających leczenia ponad ten okres kieruje się do szpitala na dalsze

leczenie, natomiast rezerwistów zwalnia się z pboru mobilizacyjnego.

Kąpiel w okresie mobilizacji organizuje się w przypadkach koniecznych. Szczepienia ochronne wykonuje się rezerwistom dopiero po ich wcieleniu do pododdziałów i po zakończeniu czynności mobilizacyjnych.

Wpływ zabezpieczenia medycznego na osiągnięcie przez oddział lotniczy WSGB jest duży, gdyż w dużej mierze zależy od niego następnie stan zdrowotny składu osobowego.

3.6. Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe

Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe jest to ogół usług, nie wchodzących w zakres wymienionych już poszczególnych rodzajów zabezpieczenia, a obejmujących takie przedsięwzięcia, jak: organizacja żywienia i zakwaterowania stanu osobowego, organizacja kąpieli, organizacja prania bielizny i odzieży, dezynfekcja i dezynsekcja, organizacja punktów usługowo-handlowych /usługi fryzjerskie, kantyny itp./. Do zabezpieczenia gospodarczo-bytowego należy również zaliczyć zabezpieczenie odpowiednich warunków pracy /pomieszczenia ogrzewane, a dla pracujących długi okres na wolnym powietrzu w okresie mrozów - koksowniki, gorąca kawa itp./ oraz odpoczynku.

Zakres zabezpieczenia gospodarczo-bytowego w stanie stałej gotowości bojowej jest stosunkowo szeroki i zasięgiem swoim obejmuje przedsięwzięcia, które wykonuje się w tym okresie codziennie, zgodnie z planem i rozkładem dnia.

Wszystkie przedsięwzięcia zabezpieczenia gospodarczo-bytowego są bezpośrednio odczuwalne przez tych, którym służą-przez żołnierzy, a ich realizacja pod względem jakościowym bezzwłocznie przez nich oceniana. Mają one również bezpośredni wpływ na jakość szkolenia bojowego oraz na przygotowanie stanu osobowego do wytężonego wysiłku w okresie osiągnięcia WSGB i działań bojowych pułku. Stąd duża ważność tych przedsięwzięć.

Z chwilę wprowadzenia wyższych stanów gotowości bojowej wykonuje się w tym zakresie szereg przedsięwzięć i czynności wynikających z planu, a mających na celu stworzenie dobrych warunków do osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej, a następnie dobrego zabezpieczenia gospodarczo-bytowego stanu osobowego oddziału lotniczego wykonującego zadania bojowe, jak i zabezpieczającego na każdym miejscu, o każdym czasie i w każdych warunkach.

Z chwilę wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej, bardzo ważną sprawą jest zwrócenie uwagi na zakwaterowanie oraz żywienie stanu osobowego w pierwszej dobie mobilizacji. W tej dobie mobilizacji będzie największy napływ rezerwistów, a batalion zaopatrzenia i batalion łącz-

ności i UL będzie również, w drodze mobilizacji uzupełniał obsadę kucharzy, kelnerów, magazynierów i inny personel służb kwatermistrzowskich.

W zależności od pory roku, warunków i wpływających stąd możliwości, zakwaterowanie kadry i żołnierzy w poszczególnych stanach gotowości bojowej może odbywać się różnie. W zasadzie podczas osiągnięcia WSGB zabezpieczenie gospodarczo-bytowe będzie się najczęściej ograniczać do organizacji żywienia i zakwaterowania. Po osiągnięciu stanu pełnej gotowości bojowej organizowane będą polowe kantyny i punkty usługowe zapewniające żołnierzom możliwości zakupu artykułów pierwszej potrzeby /tak jak i w czasie pokoju/ oraz zapewniające żołnierzom łączność listowną z rodzinami /punkty pocztowe/.

Należy również zapewnić warunki odpoczynku dla stanu osobowego, ze szczególnym potraktowaniem personelu latającego.

Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe organizowane i realizowane jest przez batalion zaopatrzenia, przy udziale /na terenie własnego kraju/ punktów i placówek WCH.

III. WŁAŚCIWOŚCI OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ W ODDZIALE LOTNICZYM MAJĄCE BEZPOŚREDNI WPŁYW NA ZABEZPIECZENIE TYŁOWE

1. Podział sił i środków oddziału lotniczego na rzuty

W okresie stanu stałej gotowości bojowej /czas pokoju/ siły i środki oddziału lotniczego są podzielone zgodnie z dokumentacją gotowości bojowej na następujące rzuty:

1/ Rzut bojowy - składający się z personelu latającego i samolotów bojowych oraz szkolno-bojowych.

2/ I rzut zabezpieczenia naziemnego w składzie:

- czołówka zabezpieczenia /siły i środki etatu pokojowego/;
- pozostałość /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie trybem alarmowym/.

Rzut ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych pułku lotniczego na lotnisku położonym w rejonie wyjściowym do operacji.

3/ II rzut zabezpieczenia naziemnego w składzie:

- niepełnej komendy lotniska zapasowego /NKLZ/;
- uzupełnienie komendy lotniska zapasowego /UKLZ/;
- pozostałość /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie mobilizacyjne trybem normalnym/.

Rzut ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych pułku lotniczego z lotniska stałego i zapasowego /lub drogowego odcinka lotniskowego/.

W składzie każdego rzutu zabezpieczenia naziemnego jest po 50% sił i środków etatu wojennego. Rzuty te wyprowadza się do rejonów alarmowych natychmiast po osiągnięciu przez nie gotowości. Część I rzutu można wykorzystywać do okresowego zabezpieczenia działań bojowych pod tym warunkiem, aby były one w określonym czasie w rejonie formowania rzutu.

II rzut naziemnego zabezpieczenia wyprowadza się po podaniu dodatkowego sygnału, nie wcześniej jednak niż po wylocie rzutu bojowego z lotniska stałego bazowania i zapasowego /jeżeli aktualnie pułk tam bazuje/.

Niepełna komenda lotniska zapasowego /NKLZ/ znajduje się na lotnisku zapasowym, stanowiąc niezbędną ilość sił i środków umożliwiającą utrzymanie lotniska zapasowego w stanie eksploatacyjnym, konserwację i ochronę znajdującego się na nim sprzętu oraz ewentualne, nagłe przyjęcie części rzutu bojowego.

Uzupełnienie komendy lotniska zapasowego /UKLZ/ znajduje się na lotnisku stałym i już po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej przemieszcza się na lotnisko zapasowe i wraz ze znajdującymi się tam siłami i środkami tworzy kpmendę lotniska zapasowego /KLZ/, zdolną do przyjęcia i odtwarzania gotowości bojowej 1-2 eskadr /przy pomocy personelu latającego/ oraz zabezpieczenia ograniczonych działań.

Siły i środki KLZ, wraz z pozostałością tworzą II rzut zabezpieczenia naziemnego posiadający w sumie około 50% sił i środków pułku.

Oprócz tych dwóch rzutów, oddział lotniczy w czasie realizacji planu mobilizacyjnego, osiągając pełną gotowość bojową formuje w drodze mobilizacji komendę lotniska stałego /KLS/, której skład i wyposażenie zapewnia przyjęcie na lotnisko samolotów do klucza włącznie i odtworzenie gotowości bojowej pojedynczych samolotów.

Zasadniczym zadaniem KLS jest przyjęcie lotniska, jego obrona i ochrona oraz utrzymanie w stanie eksploatacyjnym.

W celu sprawnego przeprowadzenia mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału lotniczego organizuje się, o czym już częściowo wspomniano następujące elementy bazy mobilizacyjnej:

1/ Punkt kontrolno-informacyjny /PKI/, gdzie przyjmuje się przybywających żołnierzy rezerwy i kieruje ich do pododdziałowych punktów zaopatrzenia.

2/ Punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych /PRT/, gdzie przyjmuje się środki transportowe /maszyny inżyniersko-budowlane/ pobierane z gospodarki narodowej i kieruje do właściwych pododdziałów.

3/ Pododdziałowe punkty wyposażenia /PPW/ organizowane w zależności od potrzeb w każdym pododdziale szczebla eskadry /kompanii/ lub batalionie, jeżeli liczba przyjmowanych rezerwistów, nie przekracza 150-200 osób. Przyjmuje się tam przybywających rezerwistów na ewidencję oraz doko-

nuje indywidualnego wyposażenia, a następnie kieruje do rejonów rozmieszczenia pododdziałów.

Mobilizacyjnym rozwinięciem oddziału lotniczego kieruje dowódca oddziału poprzez zespół kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostki /ZKMRJ/.

2. Podstawowe normy czasowe osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy.

Tabela 1

Czasy dyrektywne osiągnięcia podwyższonej gotowości bojowej

Lp.	Element ugrupowania	Przedsięwzięcia	Czas realizacji
1	Rzut bojowy	Osiągnięcie przez 1/3 sił gotowości bojowej nr 2 do działań w systemie OPK	G+2
		Osiągnięcie przez pozostałe siły będące w garnizonie gotowości bojowej nr 3	G+8-12
2	Rzuty zabezpieczenia naziemnego	Sformowanie i wymarsz UKLZ na lotnisko zapasowe	G+4
		Osiągnięcie gotowości czołówki zabezpieczenia /bez formowania kolumny marszowej/ do wyjścia na wskazane lotnisko lub do rejonu alarmowego	G+8-12
		Osiągnięcie pozostałymi siłami i środkami będącymi w garnizonie gotowości do zabezpieczenia działań rzutu bojowego i wykonania zadań mobilizacyjnych	G+12

Tabela 2

Czasy dyrektywne osiągnięcia gotowości bojowej zagrożenia wojennego i pełnej gotowości bojowej

Lp.	Element ugrupowania	Przedsięwzięcia	Czas realizacji w wyznaczonym rejonie lub MSB ze stanu:		6
			StGB	PdGB	
1	2	3	4	5	6
1	Rzut bojowy	Osiągnięcie gotowości bojowej: - nr 1 przez 1/3 sił do działań w systemie OPK; - nr 1 przez pozostałe siły i środki	G+2 G+8-12	G+1.30	

1	2	3	4	5	6
2	I rzut zabezpieczenia naziemnego	Sformowanie czołówki zabezpieczenia	G+3	G+0.30	Po zasadniczym uzupełnieniu
		Osiągnięcie gotowości przez pozostałe siły i środki rzutu	G+12	G+2.30	
3	II rzut zabezpieczenia naziemnego	Osiągnięcie gotowości przez NKLZ	G+0.30	G+0.15	Zgodnie z planem MRJ
		Osiągnięcie gotowości i wymarszu UKLZ na lotnisko zapasowe	G+2		
		Osiągnięcie gotowości przez pozostałe siły i środki rzutu		N+1	

3. Osiągnięcie gotowości bojowej nr 1 przez rzut bojowy

Na sposób osiągnięcia gotowości bojowej do działań przez rzut bojowy, bezpośredni wpływ mają następujące czynniki:

- ustalenia dyrektywne dowódcy wojsk lotniczych dotyczące ilości sił i czasu osiągnięcia gotowości bojowej nr 1, 2 i 3, odpowiednio do rodzajów lotnictwa oraz specyfiki oddziałów lotniczych;

- przewidywane zadania oddziału lotniczego w poszczególnych stanach gotowości bojowej;

- warunki bazowania oddziału lotniczego;

- typy samolotów będące w uzbrojeniu oddziału lotniczego;

- pora doby oraz bieżąca działalność oddziału lotniczego w chwili zarządzenia wyższego stanu gotowości bojowej.

Powyższe czynniki, mimo iż są uwzględniane w planie osiągnięcia WSGB obligują także pułk do realizacji wielu przedsięwzięć już w stanie stałej gotowości bojowej. Dlatego w toku codziennej działalności pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia następujące, podstawowe przedsięwzięcia:

- rozliczanie w pododdziałach ludzi i sprzętu bojowego i zabezpieczenia oraz podstawowych środków materiałowych i uaktualnianie składu ugrupowania rzutu bojowego wraz z indywidualnym przydziałem numerów samolotów dla załóg na następną dobę;

- ciągle odzwierciedlanie na tablicy działań bojowych aktualnego poziomu wyszkolenia bojowego personelu latającego;

- przechowywanie w miejscach pracy osobistego wyposażenia alarmowego kadry zawodowej;

- na SD pułku przechowuje się i uaktualnia wkładki do nakolanników typu "A" oraz inne dokumenty zawierające niezbędne dane do lotu;

- w sztabie pułku i batalionu zaopatrzenia na bieżąco uaktualnia się dokumentację osiągnięcia WSGB.

Z chwilą otrzymania przez SD oddziału lotniczego sygnału na wprowadzenie wyższego stanu gotowości bojowej, uruchamia się natychmiast system alarmowania stanu osobowego.

Personel latający, techniczny i zabezpieczenia powiadamiany jest na ogólnych zasadach powiadamiania kadry oddziału, za pomocą łączności telefonicznej przy wykorzystaniu urządzenia TESA uruchamianej przez dyżurną służbę operacyjną /DSO/. System ten jest dublowany gońcami wysyłanymi centralnie przez DSO lub oficera dyżurnego pułku do rejonu zakwaterowania kadry. Niezależnie od centralnego alarmowania kadry, w każdym pododdziale pułku istnieje system wewnętrznego powiadamiania polegający na wzajemnym powiadamianiu, w którym to ogniwo początkowym jest kadra posiadająca w mieszkaniach telefony podłączone do urządzenia TESA.

Po stawieniu się kadry na stanowiska pracy osiągnęli wszyscy gotowość do działań. W pierwszej kolejności osiągnęli gotowość bojową nr 1 piloci wyznaczeni na pierwszą zmianę dyżurów do działań w systemie OPK, a następnie sukcesywnie pozostali piloci, w zależności od zadań eskadry i zarządzonego stanu gotowości bojowej.

Za osiągnięcie przez pilota gotowości bojowej nr 1 uważa się stan, w którym pilot dokonał sprawdzenia i przyjęcia samolotów, zajął miejsce w jego kabinie będąc w ubiorze specjalnym wraz z odpowiednim wyposażeniem do charakteru lotu, zna aktualne dane radiowe i sygnały rozpoznawcze, ustawił na wskaźniku wysokościomierza aktualne ciśnienie barometryczne, ustawił aktualny kod SRO, nastroił ARK i nawiązał łączność radiową z dowódcą pary /klucza/.

Dowódcy eskadry gotowość bojową nr 1 osiągnęli w ostatniej kolejności. Nawiązują łączność radiową z dowódcami kluczy, meldują na SD pułku gotowość eskadry i wykonują polecenia otrzymywane z tego stanowiska do wodzenia.

W wypadku wprowadzenia dla pułku stanu podwyższonej gotowości bojowej rzut bojowy osiąga gotowość bojową kolejno eskadrami w sposób skryty. Celem zachowania skrytości osiągnięcia stanu podwyższonej gotowości bojowej przez pułk przygotowuje się kilka wariantów maskowania przedsięwzięć poprzez na przykład stwarzanie pozorów:

- przygotowywania pułku do udziału w ćwiczeniach z wojskami;
- dodatkowe, praktyczne szkolenie z gotowości bojowej;
- przygotowywanie pułku do przebazowania.

Niezależnie od stosowanego wariantu maskowania przedsięwzięć rzut bojowy osiąga gotowość bojową sukcesywnie, na podstawie rozkazów dowódców eskadry, bez używania sygnałów alarmowych. W tym celu dowódca pułku

stawia osobiście zadania każdemu dowódcy eskadry z chwilą ich przybycia na SD pułku.

4. Osiąganie gotowości i właściwości formowania rzutów zabezpieczenia naziemnego

Sposób formowania rzutów naziemnego zabezpieczenia wynika z ustaleń zawartych w tabeli norm czasowych i harmonogramie przedsięwzięć. Celem sprawnego formowania rzutów zabezpieczenia naziemnego szczególne znaczenie ma znajomość przez cały stan osobowy poszczególnych rzutów swoich czynności w przywiązaniu do miejsca i czasu ich realizacji, stosownie do wprowadzonego dla pułku stanu gotowości bojowej. W tym celu w pododdziałowych instrukcjach osiągnięcia WSGB oraz w zeszytach alarmowych szefów służb dokonuje się bieżącego uaktualniania danych o stanie osobowym oraz odpowiedzialności personalnej za realizację poszczególnych przedsięwzięć i czynności alarmowych.

Żołnierze służby zasadniczej na każdy z sygnałów alarmowych, w początkowej fazie wykonują te same czynności alarmowe, a po przybyciu kadry wykonują rozkazy i polecenia swoich przełożonych.

W celu usprawnienia formowania rzutów w kolumny marszowe każdy pojazd jest oznakowany numerem oznaczającym kolejność w danej kolumnie. Kierowcy i dowódcy pojazdów znają miejsca, gdzie mają się stawić w nakazanym czasie od chwili otrzymania sygnału. Miejsce dla każdego pojazdu powinno być ściśle przywiązane do konkretnego obiektu w terenie, co pozwala innym pojazdom zajmować wyznaczone miejsce w kolumnie. Część środków transportowych i środków zabezpieczenia technicznego przybywa w rejony rozśrodkowania eskadr lotniczo-technicznych, w celu załadowania sprzętu oraz przygotowania samolotów.

W sytuacji kiedy z otrzymanego sygnału alarmowego wynika decyzja o wyjściu rzutu zabezpieczenia naziemnego do rejonu alarmowego, całości rzutu nie formuje się w jedną kolumnę, lecz wysyła się go częściami /grupami/ w miarę osiągnięcia gotowości do marszu grup pojazdów.

W pierwszej kolejności formuje się UKLZ, który w stanach GBZW i PiGB po 2 godzinach od podania sygnału na wyjście wychodzi na lotnisko zapasowe.

Na podobnych zasadach formuje się czołówkę zabezpieczenia i pozostałość I rzutu zabezpieczenia naziemnego.

Pozostałość II rzutu zabezpieczenia naziemnego do czasu przebazowania rzutu bojowego na inne lotnisko, zabezpiecza jego działania i dopiero wówczas formuje kolumnę marszową. Część sił i środków nie biorących udziału w zabezpieczeniu rzutu bojowego przebywa w wyznaczonym miejscu na lotnisku. W czasie formowania i przemieszczania rzutów za-

bezpieczenia naziemnego, utrzymywana jest łączność radiotelefoniczna i radiowa z SD pułku, a w czasie marszu kolumny po drodze marszu, także z innymi punktami dowodzenia uprawnionymi do kierowania ruchem wojsk po drogach.

W przypadku osiągnięcia przez oddział lotniczy stanu podwyższonej gotowości bojowej nie formuje się rzutów zabezpieczenia naziemnego i zadanych kolumn marszowych, a siły i środki poszczególnych elementów ugrupowania pułku przebywają w miejscach załadowania lub ich bieżącego wykorzystania zachowując zdolność sformowania kolumn marszowych zgodnie z normami osiągnięcia kolejnych wyższych stanów gotowości bojowej.

W tym okresie formuje się natomiast UKLZ, które to siły i środki wychodzą na lotnisko zapasowe.

Podczas osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy, poza zabezpieczeniem tyłowym realizuje się szereg innych przedsięwzięć wchodzących w zakres zabezpieczenia tego procesu.

Głównym celem zabezpieczenia procesu osiągnięcia WSGB jest zapewnienie skrytego, bezpiecznego, sprawnego i terminowego wykonania przez wszystkie pododdziały i elementy organizacyjne oddziału lotniczego wszystkich przedsięwzięć związanych z osiągnięciem przez oddział wyższych stanów gotowości bojowej.

Realizację przedsięwzięć zabezpieczenia procesu osiągnięcia WSGB kieruje szef sztabu oddziału lotniczego poprzez podległych oficerów sztabu. Natomiast bezpośrednio kierowanie /dowodzenie/ realizacją konkretnych zadań należy do szefów służb oraz dowódców pododdziałów wg swoich kompetencji.

Ważną rolę w tym zakresie spełnia batalion zaopatrzenia oddziału lotniczego.

Zabezpieczenie procesu osiągnięcia WSGB organizowane jest stosownie do etapów realizacji tego procesu, tj. w miejscu stałej dyslokacji, w czasie przemieszczania do rejonów alarmowych i na lotnisko zapasowe oraz w rejonach alarmowych i na lotnisku zapasowym /DOL/.

Zabezpieczenie procesu osiągnięcia WSGB poza zabezpieczeniem tyłowym powinno obejmować:

- rozpoznanie;
- obronę przed bronią masowego rażenia;
- walkę radioelektroniczną;
- maskowanie;
- ubezpieczenie meteorologiczne;
- zabezpieczenie chemiczne;
- obronę plot;
- obronę i ochronę naziemną.

W zakresie rozpoznania sztab oddziału lotniczego zbiera niezbędne informacje od WSW, MO, SB i władz cywilnych /a także otrzymuje od przełożonych/ zwłaszcza informacje dotyczące dezorganizacji ładu i porządku publicznego oraz działalności dywersyjnej w rejonie stacjonowania pułku, na drogach marszu rzutów zabezpieczenia naziemnego, w rejonie lotniska zapasowego /DOL/ i w rejonach alarmowych.

Informacje te są szczegółowo analizowane i w formie wniosków przedstawiane dowódcy jako propozycje dalszego działania.

W zakresie ubezpieczenia, ochrony i obrony uwaga dowództwa i sztabu pułku oraz batalionu zaopatrzenia powinna być zwrócona szczególnie na wzmocnienie ochrony obiektów koszarowych, magazynów i innych ważnych urządzeń oraz uruchomienie sił i środków do ochrony punktów dowodzenia i węzłów łączności. Każdy element ugrupowania pułku organizuje ubezpieczenie bezpośrednio, tak w czasie marszu, jak i na postoju. Stosownie do warunków bazowania i potrzeb przygotowuje się również własny system regulacji ruchu.

W zakresie maskowania przedsięwzięć związanych z osiągnięciem WSGB szczególne znaczenie ma nadzór nad:

- maskowaniem przedsięwzięć mobilizacyjnych;
- sprawną organizację ruchu pojazdów mechanicznych w kompleksie koszarowym i w rejonie alarmowym;
- ograniczeniem oświetlenia lotniska i kompleksu koszarowego, a także używania świateł przez pojazdy rzutów zabezpieczenia naziemnego w czasie marszu i w rejonie alarmowym;
- maskowaniem sprzętu w rejonie alarmowym;
- zakazem /ograniczeniem/ pracy środków łączności radiowej na nadawanie;
- ograniczeniem ruchu pojazdów i ludzi w rejonie alarmowym;

W zakresie powszechnej obrony plot oraz obrony przed bronią masowego rażenia, szczególną uwagę należy zwrócić na:

- sprawność prowadzenia rozpoznania i alarmowania przez posterunki OPL i posterunki obserwacji skażeń;
- właściwe wykorzystanie przez skład osobowy oddziału lotniczego ukryć dla ludzi i sprzętu;
- kierowanie działalnością składów osobowych pododdziałów;
- rozśrodkowanie sprzętu bojowego i sprzętu obsługi;
- organizację likwidacji skutków uderzeń lotnictwa nieprzyjaciela i jego broni masowego rażenia.

W zakresie zabezpieczenia inżynierskiego należy zwrócić szczególną uwagę na:

- wykonanie ukryć dla ludzi i sprzętu w miejscu stałej dyslokacji i w rejonie alarmowym;
- inżynierską rozbudowę i ochronę obiektów koszarowych w tym składów i magazynów spec.;
- utrzymanie przejezdności dróg z miejsca stałej dyslokacji do rejonów alarmowych;
- zaopatrzenie pododdziałów w wodę, itp.

IV. SZKOLENIE I KONTROLA W ZAKRESIE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Wyszkolenie żołnierzy ma bezpośredni wpływ na jakość wykonywanych zadań przez wojska. Stąd też istnieje potrzeba szkolenia stanów osobowych oddziałów i pododdziałów w zakresie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

1. Cele szkolenia z gotowości bojowej

Do podstawowych celów szkolenia z gotowości bojowej w oddziale lotniczym można zaliczyć:

- nauczyć i systematycznie doskonalić pojedynczych żołnierzy, zespoły, pododdziały, elementy ugrupowania bojowego w wykonywaniu przewidzianych dla nich zadań w zakresie utrzymywania stałej gotowości bojowej i osiągnięcia jej wyższych stanów;
- nauczyć i systematycznie doskonalić DSO i służby dyżurne w wykonywaniu czynności związanych z uruchomieniem procesu osiągnięcia WSGB i kierowania początkowym jego etapem;
- doskonalić organizację osiągnięcia WSGB;
- doskonalić organizację systemu alarmowania i powiadamiania;
- sprawdzić realność planowania oraz stopień przygotowania pojedynczych żołnierzy, zespołów, pododdziałów, elementów ugrupowania bojowego i oddziału w całości do wykonywania przewidzianych dla nich zadań, w zakresie utrzymania stałej gotowości bojowej i osiągnięcia jej wyższych stanów;
- sprawdzić utrzymanie norm ilościowych i jakościowych techniki bojowej, uzbrojenia, sprzętu obsługi i środków materiałowych oraz ich gotowości do działania.

2. Zasady szkolenia z gotowości bojowej

W celu zapewnienia właściwej organizacji szkolenia i osiągnięcia wyższego postępu w doskonaleniu gotowości bojowej, dowódca oddziału lotniczego wyznacza w każdym miesiącu jeden dzień jako dzień "gotowości bojowej". Dzień ten przeznaczony jest na szkolenie teoretyczne oraz przeciwiczenie praktycznych czynności żołnierzy, pododdziałów, służb dyżurnych, elementów ugrupowania bojowego, oddziału w całości oraz na treningi z OPL i OPBMR.

Szkolenie tego rodzaju realizuje się w oparciu o opracowany w tym celu plan zatwierdzony przez dowódcę oddziału.

W szkoleniu z gotowości bojowej zaleca się sprawdzenie gotowości bojowej wybranego pododdziału, służby lub elementu ugrupowania bojowego oddziału na podstawie oddzielnie opracowanego w tym celu planu kontroli. Kontrolę należy prowadzić z zaskoczenia o różnej porze doby, tak aby uzyskać możliwie obiektywny obraz stanu gotowości bojowej.

3. Rodzaje i formy szkolenia z gotowości bojowej

W celu realizacji szkolenia z gotowości bojowej w wojskach lotniczych stosowane są trzy rodzaje szkolenia:

a/ Szkolenie podstawowe - prowadzi się w okresie wcielania i szkolenia podstawowego młodego rocznika, przy zastosowaniu następujących form: wykłady, repetycje, pokazy, treningi, sprawdziany, musztra bojowa.

b/ Szkolenie doskonalące - prowadzi się cyklicznie z całym stanem osobowym oddziału zgodnie z rocznym planem szkolenia w dniach „gotowości bojowej” przy zastosowaniu form, jak w szkoleniu podstawowym oraz zajęć zgrzywających i ćwiczeń mobilizacyjno-taktycznych, a dla kadry lub jej części stosuje się również: informacje sztabowe, samokształcenie /może być kierowane/, treningi sztabowe. Można również prowadzić ćwiczenia jako gry decyzyjne.

c/ Szkolenie uzupełniające /doraźne/ - prowadzi się z kadrą i żołnierzami służby zasadniczej w ciągu całego roku szkoleniowego, stosownie do potrzeb. Celem szkolenia jest zapoznanie z wprowadzonymi zmianami w dokumentacji gotowości bojowej /szczególnie normami czasowymi/, mającymi bezpośredni wpływ na proces osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy.

W szkoleniu tym w zależności od potrzeb stosuje się takie formy, jak w szkoleniu doskonalącym.

Głównym realizatorem szkolenia z gotowości bojowej w oddziale lot-

niczym jest dowództwo i sztab oddziału. Jedynie w niektórych złożonych formach szkolenia, jak: sprawdziany, kontrole, ćwiczenia mobilizacyjno-taktyczne itp. biorę udział wyższe szczeble dowodzenia.

W odniesieniu do niektórych zagadnień z zakresu tyłowego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy /szczególnie zabezpieczenia tyłowego mobilizacji/, organizatorem takiego szkolenia w swoim pionie może być dowódca i sztab batalionu zaopatrzenia.

4. Kontrola gotowości bojowej

Kontrolę gotowości bojowej w odniesieniu do całości oddziału lotniczego zarządzają i przeprowadzają wyżsi przełożeni. Natomiast w odniesieniu do pododdziałów, służb oraz wybranych elementów ugrupowania bojowego przeprowadza dowódca oddziału lub jego przełożeni. Dlatego wyróżnia się w tym zakresie kontrole zewnętrzne i wewnętrzne, których treści powinny być zbliżone, a różnica polegać ma tylko na zakresie kontrolowanych zagadnień.

Roczne plany kontroli gotowości bojowej i mobilizacyjnej opracowują sztaby oddziałów, związków taktycznych, rodzajów sił zbrojnych. Ujmuje się w nich wszystkie przedsięwzięcia sprawdzające i kontrolne z zakresu gotowości bojowej i mobilizacyjnej realizowane przez dany szczebel dowodzenia.

Jeden egzemplarz takiego planu przesyła się do dowództwa szczebla nadrzędnego.

Na szczeblu oddziału kontrole problemowe o charakterze jawnym realizowane przez dowództwo oddziału ujmuje się w miesięcznych planach zasadniczych przedsięwzięć.

Kontrola gotowości bojowej obejmuje następujące zagadnienia:

- utrzymywanie stanu stałej gotowości bojowej;
- osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej;
- zdolność oddziału /pododdziału/ do wykonywania zadań bojowych;
- stan ukończenia ludzi, uzbrojenia, sprzętu, obsługi i środków transportowych.

W zależności od szczebla organizującego kontrolę oraz od zakładanych celów w zakres kontroli mogą wchodzić wszystkie lub tylko niektóre wyżej wymienione zagadnienia.

Podstawowym celem kontroli gotowości bojowej jest określenie stopnia przygotowania oddziału /pododdziału, służby/ do wykonywania zasadniczych zadań związanych z osiągnięciem WSGB, a wynikających z jego przeznaczenia i specyfiki.

Każda kontrola gotowości bojowej niezależnie od tego, kto ją zarządza i przeprowadza powinna charakteryzować się skutecznością polegającą na:

- jednoznacznym precyzowaniu celów poszczególnych przedsięwzięć kontrolnych, ukierunkowaniu ich przede wszystkim na sprawdzenie stopnia realizacji zadań określonych planem /instrukcją/ osiągnięcia WSGB;

- określeniu realnych terminów oraz wydzieleniu odpowiednich sił i środków niezbędnych do przeprowadzenia kontroli ze szczególnym uwzględnieniem wnikliwego doboru i wszechstronnego przygotowania ich uczestników;

- wzorowej organizacji, sprawności i wnikliwości przebiegu poszczególnych przedsięwzięć kontrolnych oraz wysokiej wymagalności w prowadzeniu kontroli.

Ważnym czynnikiem skuteczności kontroli gotowości bojowej oddziału /pododdziału/służby jest:

- opracowanie planu kontroli;
- właściwy przebieg kontroli;
- omówienie wyników kontroli;
- wykonanie zaleceń pokontrolnych.

Opracowując plan kontroli gotowości bojowej oddziału lotniczego jego treść należy oprzeć o uprzednio zebrane odpowiednie informacje o kontrolowanym oddziale /pododdziale, służbie/ w zakresie:

- zadań zawartych w dokumentach rozkazodawczych, normatywnych, planistycznych itd.;
- danych ujętych w meldunkach i sprawozdaniach;
- zaleceń z poprzedniej kontroli i ich wykonania.

Informacje te służą za podstawę do opracowania planu kontroli, który to plan w swej treści powinien zawierać:

- cel i zadania kontroli;
- miejsce, czas i sposób przeprowadzenia kontroli;
- kontrolowane zagadnienia;
- skład zespołu kontrolującego;
- termin i miejsce omówienia wyników kontroli;
- inne zagadnienia dotyczące organizacji i przebiegu kontroli.

Przystępując do planowania, a następnie prowadzenia kontroli gotowości bojowej oddziałów /pododdziałów/ należy mieć na uwadze podstawową zasadę, że kontrola taka powinna przebiegać w warunkach maksymalnie zbliżonych do rzeczywistych, tzn. opartych na odpowiednio realnym w obecnym okresie tle operacyjno-taktycznym i w połączeniu ze szkoleniem taktycznym, w ramach na przykład ćwiczenia taktyczno-bojowego. Chodzi o to, aby nie tylko kontrolować, ale jednocześnie i szkolić.

W każdym jednak przypadku działalność kontrolną w zakresie gotowości bojowej oddziału lotniczego powinna cechować:

a. Wnikliwa i gruntowna obserwacja całokształtu życia i warunków działania oddziału /pododdziału, służby, elementu ugrupowania/ mająca na celu obiektywne zobrazowanie faktycznego stanu w dziedzinach stanowiących treść działania podczas osiągnięcia WSGB.

b. Dokładna rejestracja wszystkich pozytywnych i negatywnych faktów i zjawisk stanowiących podstawowy materiał do szczegółowych analiz.

c. Gruntowna analiza zebranych faktów i zjawisk, przede wszystkim z punktu widzenia zgodności stwierdzonego stanu z obowiązującymi normami instrukcji oraz planu osiągnięcia WSGB obowiązującymi kontrolowany oddział lotniczy i jego pododdziały.

d. Konstruktywna, twórcza synteza polegająca na logicznym połączeniu zebranych faktów i zjawisk w łańcuch przyczynowo-skutkowy oraz jego wnikliwa ocena mająca na celu określenie niezbędnych przedsięwzięć organizacyjno-szkoleniowych w zakresie doskonalenia procesu osiągnięcia WSGB przez kontrolowany oddział /pododdział/ lotniczy.

Po zrealizowaniu wszystkich czynności wynikających z planu kontroli, zespół kontrolny opracowuje wyniki kontroli sporządzając kartę oceny gotowości bojowej wpisując w niej tylko kontrolowane pododdziały, służby i elementy.

Fakt przeprowadzenia kontroli powinien być odnotowany w książce kontroli wewnętrznych oddziału. Karty oceny gotowości bojowej przechowywane powinny być w kancelarii oddziału, w oddzielnych do tego celu teczках.

Jeśli chodzi o omówienie wyników kontroli osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy to powinno się w szczególności uwzględnić:

- stwierdzony stan w poszczególnych sferach działania z wyeksponowaniem elementów zdecydowanie pozytywnych i negatywnych; oceny oraz sposobów usunięcia niedociągnięć;

- skuteczność oddziaływania dowództwa kontrolowanego oddziału /pododdziału, służby/ na działalność podległych struktur oraz na wykonywanie zadań;

- wnioski końcowe wraz z ogólną oceną za gotowość bojową oddziału /pododdziału/;

- zalecenia w zakresie usunięcia stwierdzonych niedociągnięć.

Dobrze przygotowane i przeprowadzone omówienie wyników kontroli osiągnięcia WSGB przez oddział lotniczy, spełnia ważną rolę z dwóch powodów. Po pierwsze - utwierdza osoby odpowiedzialne i realizujące ten proces co do właściwego ich działania, po drugie - pozwala zrozumieć stwierdzone niedociągnięcia, konieczność i sposoby ich usunięcia i ustrzeżenia

się w dalszym działaniu. Prowadzi to w sumie do doskonalenia gotowości bojowej.

W skrypcie tym nie wyczerpano wszystkich zagadnień związanych z zabezpieczeniem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy. Nie uwzględniono w nim, w szerokim zakresie, spraw zabezpieczenia tyłowego przebiegu mobilizacji, jak też szczegółów specjalistycznych realizowanych przez poszczególne pododdziały i służby batalionu zaopatrzenia. Wykracza to poza ramy w tego rodzaju opracowaniach. W skrypcie przedstawiono zasadnicze, węzłowe problemy zabezpieczenia tyłowego osiągania WSGB przez oddział lotniczy realizowane przez batalion zaopatrzenia. Materiał w nim zawarty powinien pomóc słuchaczom w zrozumieniu podczas studiów w ASG WP procesu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez oddział lotniczy.

BIBLIOGRAFIA:

1. Biuletyn Informacyjny nr 1/126/ Szt. Gen. 1981.
2. Biuletyn Informacyjny nr 2/140/ Szt. Gen. 1982.
3. Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu jednostek wojskowych. Szt. Gen. 1088/82.
4. Józwiak K.: Planowanie, organizacja i osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej w oddziale lotniczym. Wyd. ASG WP 1983.
5. Niedzielski J.: Zabezpieczenie tyłowe osiągania wyższych stanów gotowości bojowej i mobilizacji pułku lotniczego lotnictwa operacyjnego. Wyd. ASG WP 1977.
6. Rozkaz dowódcy wojsk lotniczych nr 00125 z 25.9.1979 w sprawie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

Wydrukowano w 20 egz.

Egz. nr 1-20-Bibl.Nauk.OZS
wyk. płk Bednarczyk
Druk. JD, dnia 24.II.1984
Druk. ASG WP nr 016/072/WW
Kor. J.K.

